

[Tarkistettu suomennos englanninkielisestä tekstistä: v1]

‘ABDU’L-BAHÁ

Vastauksia joihinkin kysymyksiin

Suomen Bahá’íden Kansallinen Henkinen Neuvosto
Suomen bahá’í-yhteisö
Helsinki,

Esipuhe

Bahá’u’lláhin uskon leviäminen länsimaihin 1800-luvun viimeisellä vuosikymmenellä sai pian aikaan päinvastaisen itään suuntautuneen liikkeen: Vain muutaman vuoden kuluessa länsimaisten pyhiinvaeltajien ensimmäiset ryhmät saapuivat ‘Akkán vankilakaupunkiin, missä bahá’í-uskon perustajan maallinen elämä ja tehtävä oli tullut päätökseensä ja missä ‘Abdu’l-Bahá, Hänen liittonsa keskus, edelleen asui. Yksi huomattavammista henkilöistä näiden varhaisten pyhiinvaeltajien joukossa oli Laura Clifford Barney, yhteiskunnallisesti merkittävän, oppineen ja taiteellisen perheen tytär Washington D.C.:stä Yhdysvalloista. Uuden uskon esitteli hänelle May Bolles Maxwell Pariisissa noin vuonna 1900, ja pian sen jälkeen hän teki ensimmäisen monista toistuvista vierailuistaan ‘Akkáhan.

Nämä olivat ‘Abdu’l-Bahán elämäntehtävän vaarallisimmat ja kohtalokkaimmat vuodet, jolloin Osmanien valtakunnan viranomaiset olivat sulkeneet hänet tämän vankilakaupungin muurien sisälle, häntä tarkkailtiin lakkaamatta ja häntä uhkasi jatkuvasti karkotus tai teloitus. Tällaisten rajoitusten ja epäluulojen vallitessa oli vaarallista ottaa vastaan minkäänlaisia vierailijoita, saati sitten isännöidä merkittäviä länsimaisia vieraita. ‘Abdu’l-Bahá oli kuitenkin päättänyt saada aivan hiljattain itäneet

uskon siemenet kasvamaan. Niinpä keskellä tätä synkkää aikaa, vuosina 1904–1906, neiti Barney pystyi käymään useilla pitkillä vierailuilla, joskus viikkojen tai kuukausien ajan kerrallaan, joiden aikana hänellä oli etuoikeus liittyä lukuisia kertoja ‘Abdu’l-Bahán seuraan ja esittää kysymyksiä monista eri aiheista. Monet näistä keskusteluista käytiin lounaspöydässä. Sovittiin, että joku ‘Abdu’l-Bahán vävyistä tai joku hänen kolmesta silloisesta sihteeristään kirjoittaisi hänen vastaustensa sisällön muistiin persian kielellä. Näin syntyneistä muistiinpanoista koottiin valikoima, minkä jälkeen ‘Abdu’l-Bahá korjasi nämä muistiinpanot omakätisesti kaksi kertaa, tehden toisinaan niihin samalla huomattavia muutoksia sekä tarkistaen lopullisen sanamuodon huolellisesti.

Valinta- ja tarkistusprosessin päätteeksi suuret kustantamot julkaisivat kolme erillistä ensipainosta teoksesta *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* vuonna 1908: alkuperäisen persiankielisen tekstin julkaisi E. J. Brill Hollannissa, neiti Barney’n englanninkielisen käännöksen julkaisi Kegan Paul, Trench, Trübner & Co. Lontoossa ja Hippolyte Dreyfusin (jonka kanssa neiti Barney meni myöhemmin naimisiin) ranskankielisen käännöksen julkaisi Ernest Leroux Pariisissa.

Sisällysluettelon lyhyt tarkastelu antaa kuvan kirjassa käsiteltyjen aihepiirien laajuudesta. Osa 1 sisältää johdannoksi tarkoitettuja puheita siitä, miten joidenkin maailmanuskontojen perustajat ovat vaikuttaneet ihmiskunnan historian aikana, sekä useita lukuja, joissa selvitetään tiettyjä Raamatun ennustuksia. Osa 2 tarjoaa tuoreita tulkintoja kristillisen opin keskeisistä aiheista, kuten kasteesta, kolminaisuusopista, ehtoollisesta ja Kristuksen ylösnousemuksesta. Osa 3 koskee Jumalan ilmaisijoiden valtaa ja asemaa – heidän ainutlaatuista paikkaansa maailmassa, heidän tietämyksensä ja vaikutuksensa lähdettä sekä heidän historian näyttämölle ilmaantumisensa jaksoittaisuutta. Neljännessä osassa käsitellään ihmisen alkuperää, kykyä ja asemaa, mukaan lukien ihmisen kehittymisen merkitystä maapallolla, sielun kuolemattomuutta, mielen luonnetta sekä sielun ja ruumiin välistä yhteyttä. Viimeiseen, viidenteen osaan sisältyy moninaisia aiheita, jotka ulottuvat käytännön kysymyksistä, kuten työmarkkinasuhteista ja rikollisten rankaisemisesta, niitä syvällisempiin aiheisiin, kuten jälleensyntymiseen ja suufien käsitykseen olemassaolon ykseydestä.

Vaikka teoksessa *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* käsitellyt aiheet ovatkin laaja-alaisia ja monipuolisia, kirjaa ei tarkoitettu tyhjentäväksi selonteoksi itsenäisestä ajatusjärjestelmästä, kuten sen nimi osoittaa. Monia bahá’í-uskon perusopetuksia ei siten mainita suoraan. Lisäksi niiden kuukausien ja vuosien aikana, jolloin nämä puheet pidettiin, samaa aihetta käsiteltiin joskus eri näkökulmista eri keskusteluissa, minkä vuoksi jonkin tietyn aiheen täydelliseen ymmärtämiseen tarvittavia ajatuksia saattaa kuulua eri lukuihin tai jonkin myöhemmän luvun sisältö saattaa muodostaa perustan sitä aiemman luvun ymmärtämiselle. Lopuksi on myös huomattava, että vaikka ‘Abdu’l-Bahá tarkisti ja korjasi tekstin, hän ei näin tehdessään pyrkinyt muuttamaan vastausten perusluonnetta eikä uudelleen järjestämään ja tiivistämään aineistoa. Saadakseen täydellisemmän kuvan tiettyä aihetta koskevasta ‘Abdu’l-Bahán selostuksesta tarkkaavaisen lukijan tulisi siis tarkastella mitä tahansa lukua koko kirjaa vasten ja koko kirjaa bahá’í-opetusten vielä laajempaa taustaa vasten.

Merkittävä esimerkki tästä on pohdinta lajinkehityksen aiheesta, joka tulee esille erityisesti kirjan osassa 4 ja joka täytyy ymmärtää useiden bahá’í-opetusten valossa, erityisesti tieteen ja uskonnon sopusoinnun periaatteen kautta. Uskonnollisen vakaumuksen ei pidä olla ristiriidassa tieteen ja järjen kanssa. Joidenkin luvuissa 46–51 olevien kohtien tulkitseminen tietyllä tavalla saattaa saada jotkut uskovat tekemään omia johtopäätöksiä, jotka ovat ristiriidassa nykytieteen kanssa.

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto on kuitenkin selittänyt, että bahá'ít pyrkivät sovittamaan oman ymmärryksensä 'Abdu'l-Bahán lausunnoista yhteen vakiintuneiden tieteellisten näkemysten kanssa, eikä siksi ole tarpeen tehdä sitä johtopäätöstä, että nämä kohdat kuvaavat tieteen hylkäämiä käsityksiä, esimerkiksi eräänlaisesta ”rinnakkaisesta” evoluutiosta, jossa esitetään ihmislajille erillistä biologista kehityslinjaa, joka olisi ollut rinnakkainen eläinkunnan kehitykselle aina elämän maapallolla alkamisesta lähtien.

Tässä teoksessa ja muissa lähteissä olevien 'Abdu'l-Bahán lausuntojen huolellinen tarkastelu osoittaa, että hänen huolenaiheenaan eivät ole lajinkehityksen mekanismit vaan tämän uuden teorian filosofiset, yhteiskunnalliset ja henkiset vaikutukset. Esimerkiksi hänen käyttämänsä ilmaus ”laji” tuo mieleen ajatuksen ikuisista tai pysyvistä arkkityypeistä, mikä ei ole tämän ilmauksen määritelmä nykybiologiassa. Hän ottaa huomioon aineellisen maailman ulkopuolisen todellisuuden. Vaikka 'Abdu'l-Bahá vahvistaa toisaalla ne ruumiilliset ominaisuudet, jotka ovat ihmisillä yhteisiä eläinten kanssa ja peräisin eläinkunnasta,^① näissä puheissa hän korostaa toista ominaisuutta, kykyä järkiperäiseen ajatteluun, joka erottaa ihmisen eläimistä ja jota ei ole eläinkunnassa tai luonnossa itsessään. Tämä ainutlaatuinen kyky, ihmishengen ilmentymä, ei ole lajinkehityksen tulos, vaan se on piilevästi olemassa jo luomakunnassa. Kuten 'Abdu'l-Bahá selittää, ” – – koska ihminen luotiin kymmenentuhatta tai satatuhatta vuotta sitten samoista maallisista aineksista, samoin mitoin ja määrin, samoin koostettuna ja yhdistettynä ja samassa vuorovaikutuksessa muiden olentojen kanssa – siitä seuraa, että ihminen oli silloin täsmälleen samanlainen kuin hän on nyt”. ”Ja jos tuhannen miljoonan vuoden kuluttua”, hän jatkaa, ”ihmisen osatekijät kootaan yhteen, mitataan samassa suhteessa, yhdistetään samalla tavalla ja altistetaan samalle vuorovaikutukselle muiden olentojen kanssa, syntyy täsmälleen sama ihminen.”^② Hänen olennainen perustelunsa ei siis kohdistu tieteellisiin havaintoihin vaan niiden varaan rakentuviin materialistisiin väitteisiin. Bahá'ít hyväksyvät kehitysopin tieteellisyyden mutta he eivät hyväksy sitä johtopäätöstä, että ihmiskunta on vain sattumanvarainen eläinkunnan haara – ja tämän kaikkia yhteiskunnallisia seurauksia.

Sen jälkeen, kun *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* alun perin julkaistiin, on kuluneiden vuosien aikana käynyt yhä selvemmäksi, että kirjan käännös hyötyisi huolellisesta ja perinpohjaisesta tarkistuksesta. Kuten neiti Barney itse totesi, hän oli opiskellut persian kieltä, ja vaikka miten osaava olikaan, hän ei olisi pystynyt täysin hallitsemaan sen hienouksia. Hän ei luonnollisesti voinut hyödyntää sitäkään, miten loistokkaasti Shoghi Effendin arvovaltaiset käännökset myöhemmin valaisivat bahá'í-uskon pyhiä tekstejä. Lisäksi englanninkieliseen käännökseen oli tehty vain muutamia välttämättömiä korjauksia siitä uusista painoksista julkaistaessa, joten sen ensimmäisen painoksen teksti oli suurelta osin pysynyt muuttumattomana.

'Abdu'l-Bahán länsimaille tekemien matkojen satavuotisjuhlavuosi tarjoaa siten sopivan tilaisuuden sekä kunnioittaa Laura Clifford Barney'n katoamatonta panosta tämän teoksen alkuperäisenä liikkeellepanijana ja ensimmäisenä kääntäjänä että julkaista aiempaa parempi käännös näistä ”mittaamattoman arvokkaista selityksistä”.^③ Tämän uudistetun käännöksen päätavoitteena on ollut tuoda paremmin esiin alkuperäisteoksen asiasisältö ja tyyli, erityisesti tavoittamalla selkeämmin 'Abdu'l-Bahán selitysten vivahteet pyrkimällä tarkemmin seuraamaan tyyliä, joka on yhtä aikaa keskustelunomainen ja ylevä, ja käyttämällä johdonmukaisemmin kaikkialla tekstissä esiintyviä filosofisia ilmauksia. Vaikka tämä laitos ei ole sidoksissa alkuperäiseen käännökseen, siinä on kuitenkin pyritty säilyttämään monet sen tyylikkääntä ilmaisut ja taidokkaat sanankäänteet.

Aina julkaisustaan lähtien *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* on ollut ‘Abdu’l-Bahá syvällisen ymmärryksen arvovaltainen aarreaitta ja jokaisen bahá’í-kirjaston välttämätön osa. Shoghi Effendi totesi, että tässä kirjassa esitetään Jumalan asian perusopetukset yksinkertaisella ja selkeällä kielellä, ja hän piti sen sisältöä olennaisena bahá’í-ilmoituksen merkityksen ja vaikutusten käsittämiseksi. Hän kirjoitti, että *Vastauksia joihinkin kysymyksiin* -teoksesta ”voi löytää avaimen kaikkiin niihin hämmäntäviin kysymyksiin, jotka askarruttavat ihmisen mieltä hänen tavoitellessaan todellista tietoa. Mitä enemmän tätä kirjaa luetaan huolellisesti ja kärsivällisesti, sitä enemmän uutta siitä paljastuu ja sitä tyhjentävämmin ymmärretään sen sisäinen totuus ja merkitys.”⁽⁴⁾ Tämän uuden käännöksen toivotaan auttavan tulevia sukupolvia pääsemään käsiksi tähän ehtymättömään kaivokseen ”täynnä tietoa henkisistä, eettisistä ja yhteiskunnallisista peruskysymyksistä”.⁽⁵⁾

Tekijän alkusanat ensimmäiseen painokseen

”Olen antanut teille väsymyksen hetkeni”, sanoi ‘Abdu’l-Bahá noustessaan pöydästä yhteen kysymyksistäni vastaamisen jälkeen. Kuten oli tämä päivä, niin myös jatkui: työrupeamien välissä hänen väsymyksensä lievittyi toisenlaisessa toiminnassa. Toisinaan hän pystyi puhumaan pitkään, mutta usein hänet kutsuttiin pois hetken päästä, vaikka aihe olisi vaatinut enemmän aikaa, ja sen jälkeen kului päiviä ja jopa viikkoja, jolloin hänellä ei ollut tilaisuutta opettaa minua. Mutta pystyin hyvinkin olemaan kärsivällinen, sillä minulla oli aina edessäni sitäkin tärkeämpi opetus – hänen henkilökohtaisen elämänsä antama opetus.

‘Akkáhan tekemieni monien vierailujen aikana nämä vastaukset kirjoitettiin muistiin persiaksi ‘Abdu’l-Bahá puhuessa, ei julkaisemista ajatellen vaan yksinkertaisesti siksi, että minulla voisi olla ne myöhempää opiskelua varten. Aluksi ne oli mukautettava tulkin puheeseen ja myöhemmin, kun olin oppinut hieman persiaa, omaan rajalliseen sanavarastooni. Tästä johtuu kielikuvien ja lauseparsien toistuminen, sillä kukaan ei hallitse niin laajasti osuvia ilmaisuja kuin ‘Abdu’l-Bahá. Näillä oppitunneilla hän on oppilaaseen mukautuva opettaja eikä kaunopuhuja tai runoilija.

Tässä kirjassa esitellään vain joitakin näkökohtia bahá’í-uskosta, jonka sanoma on yleismaailmallinen ja jolla on jokaiselle tiedonhaluiselle hänen erityiseen kypsyyteensä ja tarpeeseensa sopiva vastaus.

Minun tapauksessani opetuksista tehtiin yksinkertaisia, jotta ne vastaisivat vaatimatonta tietämystäni, eivätkä ne siksi ole mitenkään täydellisiä ja tyhjentäviä, kuten sisällysluettelo saattaa antaa ymmärtää. Sisällysluettelo onkin lisätty ainoastaan osoittamaan, mitä aiheita on käsitelty. Uskon kuitenkin sen, mikä on ollut minulle niin arvokasta, voivan olla hyödyksi muillekin, koska erimielisyyksistään huolimatta kaikille ihmisille on yhteistä halu saada selville, mikä on totuus. Siksi olen pyytänyt ‘Abdu’l-Bahá luvan julkaista nämä puheet.

Alun perin niitä ei pidetty missään erityisessä järjestyksessä, mutta nyt ne on ryhmitelty karkeasti lukijan avuksi. Persialaista tekstiä on noudatettu tarkasti, toisinaan jopa englannin kielenkäytön kustannuksella, sillä käännökseen on tehty muutamia muutoksia vain silloin, kun sanatarkka kääntäminen vaikutti liian monimutkaiselta ja epäselvältä. Lisäksi merkityksen selventämiseksi tarvittavia sanoja ei ole merkitty millään tavalla, jotta ajatuksenjuoksun katkeaminen liian usein asiantuntevien tai selittävien merkintöjen takia on voitu välttää. Myös monet persialaiset ja

arabialaiset nimet on kirjoitettu mahdollisimman yksinkertaisesti pitämättä tiukasti kiinni tieteellisestä järjestelmästä, joka olisi tavalliselle lukijalle hämmentävä.

Laura Clifford Barney

Osa 1: Profeettojen vaikutus ihmiskunnan kehitykseen

1 Luontoa hallitsee yleispätevä laki

- 1 Luonto on se tila tai todellisuus, joka on ulkonaisesti kaiken elämän ja kuoleman lähde tai toisin sanoen kaiken yhdistymisen ja hajoamisen lähde.
- 2 Tämä luonto on virheettömän järjestelmän, loukkaamattomien lakien, täydellisen järjestyksen ja ylittämättömän suunnitelman alainen, eikä se poikkea niistä koskaan. Tämä pitää paikkansa siinä määrin, että jos katsoo ymmärtäväisin ja tarkkaavaisin silmin, havaitsee, että kaikki asiat – olemassaolon maailman pienimmästä näkymättömästä atomista suurimpiin taivaankappaleisiin, kuten aurinko tai muut suuret tähdet ja valonlähteet – on järjestetty mitä täydellisimmin, oli sitten kyseessä niiden järjestys, koostumus, ulkonainen muoto tai liike, ja että ne kaikki ovat yhden yleispätevän lain alaisia, josta ne eivät koskaan poikkea.
- 3 Kun pohdiskelee itse luontoa, huomaa kuitenkin, että sillä ei ole tajuntaa tai tahtoa. Esimerkiksi palaminen on luontaista tulelle, ja se palaa ilman tietoisuutta tai tahtoa. Vedelle on luontaista virrata, ja se virtaa ilman tietoisuutta tai tahtoa. Auringolle on luontaista säteillä valoa, ja se säteilee ilman tietoisuutta tai tahtoa. Kaasulle on luontaista kohota, ja se kohoaa ilman tietoisuutta tai tahtoa. Siksi on ilmeistä, että kaikkien luotujen asioiden luonnollinen liike on pakonalaista, ja omasta tahdostaan liikkuvat ainoastaan eläimet ja etenkin ihminen.
- 4 Ihminen kykenee uhmaamaan ja vastustamaan luontoa siinä määrin kuin hän keksii asioiden ominaislaadun, ja tämän keksimisen ansiosta hän on luonnon itsensä herra. Todellakin kaikki ihmisen kehittämät taidot ovat lähtöisin tästä keksimisestä. Esimerkiksi ihminen on keksinyt lennättimen, joka yhdistää idän ja lännen maat. Siksi on ilmiselvää, että ihminen hallitsee luontoa.
- 5 Voiko siis tällaisen rakennelman, järjestyksen ja lainalaisuuden, joiden havaitsee olevan olemassa, katsoa syntyneen pelkästään luonnon vaikutuksesta, kun otetaan huomioon, että luonnolla itsellään ei ole tietoisuutta eikä ymmärrystä? On siis selvää, että tämä luonto, jolla ei ole tietoisuutta eikä ymmärrystä, on kaikkivoivan Herran käsissä, joka on luonnon maailman Hallitsija ja joka saa sen tuomaan ilmi mitä tahansa sellaista, mitä Hän haluaa.
- 6 Jotkut sanovat, että ihmisen olemassaolo kuuluu niihin asioihin, jotka ovat ilmaantuneet olevaiseen maailmaan ja jotka aiheuttaa väistämätön luonnonjärjestys. Jos tämä pitäisi paikkansa, ihminen olisi oksa ja luonto sen juuri. Mutta onko mahdollista, että oksalla voisi olla tahto, tietoisuus ja kehittyneitä ominaisuuksia, jotka sen juurelta puuttuvat?

- 7 Siten on selvää, että luonto aivan sisimmässään on Jumalan mahdin otteessa ja että Ikiaikainen ja Kaikkivaltias on se, joka saattaa luonnon parhaiden mahdollisten lakien ja sen järjestävien periaatteiden alaiseksi ja hallitsee sitä.

2 Jumalan olemassaolon todisteet ja perustelut

- 8 Jumalan olemassaolon todisteisiin ja perusteluihin kuuluu se tosiasia, että ihminen ei ole luonut itseään vaan pikemminkin hänen luojansa ja muovaajansa on joku muu kuin hän. Ja on varmaa ja kiistatonta, että ihmisen luoja ei ole ihmisen kaltainen, koska avuton olento ei voi luoda toista olentoa ja menestyksekkäällä luojalla on oltava kaikki täydelliset ominaisuudet käyttensä työn aikaan saamiseksi.
- 9 Onko mahdollista, että kätten työ olisi täydellinen ja käsityöläinen epätäydellinen? Onko mahdollista, että maalaus olisi mestariteos ja taidemaalari taidoiltaan puutteellinen huolimatta siitä, että hän on sen luoja? Ei: maalaus ei voi olla taidemaalarin kaltainen, sillä muuten se olisi maalannut itsensä. Ja olipa maalaus miten täydellinen hyvänsä, taidemaalariin verrattuna se on kertakaikkisen puutteellinen.
- 10 Siten tämä ehdonalainen maailma on epätäydellisyyksien alkulähde ja Jumala on täydellisyyden alkulähde. Juuri ehdonalaisen maailman epätäydellisyydet ovat todiste Jumalan täydellisyyksistä. Esimerkiksi ihmistä tarkastellessaan huomaa, että hän on heikko, ja juuri tämä luodun heikkous ilmentää Ikuisella ja Kaikkivaltiaalla olevaa voimaa, sillä jos voimaa ei olisi, ei heikkoutta voisi kuvitella. Näin ollen luodun heikkous on todiste Jumalan voimasta: ilman voimaa ei voisi olla heikkoutta. Tämä heikkous tekee selväksi sen, että maailmassa on jokin voima.
- 11 Samoin on ehdonalaisessa maailmassa köyhyyttä, ja siten on oltava vaurautta, jotta voi olla köyhyyttä maailmassa. Ehdonalaisessa maailmassa on tietämättömyyttä, ja siten täytyy olla tietoa, jotta voi olla tietämättömyyttä. Jos ei olisi tietoa, ei voisi olla tietämättömyyttä, sillä tietämättömyys on tiedon olemattomuutta, ja jos ei olisi olemassaoloa, ei voisi olla olemattomuutta.
- 12 On varmaa, että koko ehdonalainen maailma on sellaisen järjestyksen ja lain alainen, jota se ei voi koskaan rikkoa. Jopa ihminen on pakosta kuoleman, unen ja muiden olotilojen alainen – mikä tarkoittaa sitä, että hänet on pakotettu joihinkin asioihin, ja tämä pakottaminen viittaa sellaisen olemassaoloon, joka on Kaikkipakottava. Koska ehdonalaiselle maailmalle on ominaista riippuvaisuus ja koska tämä riippuvaisuus on yksi sen olennaisista edellytyksistä, on oltava sellainen Taho, joka on omalta ydinolemukseltaan riippumaton kaikista asioista. Samalla tavoin juuri sairaan olemassaolo osoittaa, että täytyy olla tervekin, sillä ilman jälkimmäistä edellisen olemassaoloa ei voitaisi todeta.
- 13 Siksi on selvää, että on Ikuinen ja Kaikkivaltias, joka on täydellisyyksien summa, sillä muutoin Hän olisi aivan luotujensa kaltainen. Samoin kaikkialla olemassaolon maailmassa pieninkin luotu olento todistaa oikeaksi jonkin luojan olemassaolon. Esimerkiksi tämä leivänpala on todiste siitä, että sillä on tekijänsä.
- 14 Armollinen Jumala! Pienimmänkin olion ulkoisessa olemuksessa tapahtuva muutos todistaa jonkin luojan olemassaolosta: Kuinka siis tämä valtava, rajaton maailmankaikkeus olisi voinut luoda itsensä ja tulla olevaliseksi pelkästään alkuaineiden keskinäisestä vuorovaikutuksesta? Kuinka päivänselvästi

väärä tällainen käsitys onkaan!

- 15 Nämä ovat heikoille sieluille lueteltuja tietopuolisia perusteluja, mutta jos sisäisen näkemisen kyky herää, satatuhatta selvää todistetta tulee näkyviin. Niinpä kun ihminen tuntee hengen sisimmässään, ei hän tarvitse perusteluja sen olemassaololle, mutta niille, joilta puuttuu hengen armo, on ulkonaisten perustelujen esittäminen tarpeen.

3 Kasvattajan tarve

- 16 Kun tarkastelemme olemassa olevaa, havaitsemme, että kivi-, kasvi-, eläin- ja ihmiskunta tarvitsevat kasvattajan joka ikinen.
- 17 Jos maa jää vaille viljelijää, siitä tulee rehevän rikkaruohon valtaama tiheikkö, mutta jos sitä saadaan viljelemään maanviljelijä, sen tuottama sato antaa ravintoa eläville olennoille. Siten on ilmiselvää, että tarvitaan maanviljelijä maata viljelemään. Ajattele puita: Jos niitä ei viljellä, ne eivät kannu hedelmää, ja hedelmättöminä ne ovat hyödyttömiä. Mutta kun hedelmätön puu annetaan puutarhurin hoitoon, siitä tulee hedelmällinen, ja viljelyn, risteytyksen ja varttamisen avulla karvashedelmäinen puu antaa makeita hedelmiä. Nämä ovat järkiperaisii perusteluja, joita maailman ihmiset tarvitsevat tänä päivänä.
- 18 Ajattele samoin eläimiä: Jos eläin koulutetaan, se kesyyntyy, kun taas vaille kasvatusta jääneestä ihmisestä tulee eläimen kaltainen. Todellakin jos ihminen jätetään luonnon armoille, hän vajoaa jopa eläintä alemmaksi, kun taas kasvatusta saatuaan hänestä tulee jopa enkelin kaltainen. Sillä useimmat eläimet eivät mässäile lajitovereillaan, mutta Sudanin alueella, keskellä Afrikkaa, ihmiset raatelevat ja syövät toisiaan.
- 19 Huomaa seuraavaksi, miten juuri kasvatustuo ihmisen vallan alle idän ja lännen maat, saa aikaan kaiken tämän suurenmoisen osaamisen, edistää näitä mahtavia taitoja ja tieteitä sekä synnyttää uusia keksintöjä ja hankkeita. Jos ei olisi kasvattajaa, hyvinvoinnin, sivistyksen ja inhimillisten hyveiden hankkimiseksi ei olisi ollut minkäänlaista keinoa. Jos ihminen jätetään yksin erämaahan, missä hän ei näe ketään kaltaistaan, hänestä tulee epäilemättä pelkkä eläin. Siksi on selvää, että tarvitaan kasvattaja.
- 20 Kasvatusta on kuitenkin kolmenlaista: aineellista, inhimillistä ja henkistä. Aineellinen kasvatustähtää ruumiin kasvuun ja kehitykseen, ja siihen sisältyy ravinnon turvaaminen sille ja keinojen keksiminen sen huolettomuuden ja hyvinvoinnin takaamiseksi. Tällainen kasvatustuo yhteistä sekä ihmiselle että eläimelle.
- 21 Ihmisen kasvatustuo koostuu kuitenkin sivistyksestä ja edistyksestä eli hyvästä hallinnosta, yhteiskuntajärjestyksestä, inhimillisestä hyvinvoinnista, kaupasta ja teollisuudesta, taidoista ja tieteistä, merkittävistä keksinnöistä ja mittavista hankkeista, jotka ovat ihmisen eläimestä erottavat keskeiset piirteet.
- 22 Jumalallinen kasvatustuo taas on Jumalan valtakunnan kasvatustuo ja koostuu jumalallisten oivallisten ominaisuuksien hankkimisesta. Tämä on totisesti todellista kasvatustuo, sillä sen ansiosta ihmisestä tulee jumalallisten siunausten keskipiste ja ruumiillistuma säkeestä ”Tehkäämme ihminen,

tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme.”⑥

- 23 Tarvitaan siis kasvattaja, joka voi olla yhtä aikaa aineellinen, inhimillinen ja henkinen kasvattaja, jotta hänellä voisi olla valta vaikuttaa kaikkiin olemassaolon tasoihin. Ja jos joku sanoisi: ”Minulle on suotu täydellinen järki ja ymmärrys, eikä sellainen kasvattaja ole minulle tarpeen”, hän kiistäisi itsestäänselvyyden. On aivan kuin lapsi sanoisi: ”En tarvitse kasvatusta vaan toimin ja tavoittelen olemassaolon oivallisia ominaisuuksia oman ajatteluni ja älyni avulla” tai aivan kuin sokea mies väittäisi: ”Ei minun tarvitse olla näkevä, sillä on monia sokeita, jotka pärjäävät.”
- 24 Siksi on selvää ja ilmeistä, että ihminen tarvitsee kasvattajan. Tämän kasvattajan on eittämättä oltava kaikin tavoin täydellinen ja kaikkia ihmisiä erinomaisempi. Sillä jos hän olisi muiden kaltainen, hän ei voisi mitenkään olla heidän kasvattajansa, etenkin koska hänen täytyy olla yhtä aikaa heidän aineellinen, inhimillinen ja henkinen kasvattajansa. Toisin sanoen hänen on järjestettävä heidän aineelliset asiansa ja huolehdittava niistä sekä pystytettävä yhteiskuntajärjestys, jotta he voivat auttaa ja tukea toisiaan elannon hankkimisessa ja jotta heidän aineelliset asiansa joka suhteessa ovat hyvässä järjestyksessä ja kunnossa.
- 25 Hänen on samoin luotava perusta ihmisen kasvatukselle – toisin sanoen hänen on koulittava mieltä ja ajatuksia siten, että ne voivat kyetä edistymään merkittävästi, että tiede ja tietämys voivat kehittyä, että asioiden todellinen olemus, maailmankaikkeuden mysteerit ja kaiken olemassa olevan ominaisuudet voidaan selvittää, että oppiminen, keksinnöt ja suuret hankkeet voivat päivä päivältä lisääntyä ja että järjellä ymmärrettävä voidaan johtaa aisteilla havaittavasta ja sen avulla ilmaista.
- 26 Hänen on myös annettava henkistä kasvatusta, jotta mielet voivat käsittää yliaistillisen maailman, hengittää Pyhän hengen pyhitettyjä tuulahduksia ja päästä yhteyteen korkeuden joukon kanssa ja jotta ihmisen todellisesta olemuksesta voisi tulla jumalallisten siunausten ilmentymä, jotta kaikki Jumalan nimet ja ominaisuudet voivat kenties kuvastua ihmisen todellisen olemuksen peilistä ja jotta siunatun jakeen ”Tehkäämme ihminen, tehkäämme hänet kuvaksemme, kaltaiseksemme” merkitys voi toteutua.
- 27 On kuitenkin selvää, että pelkkä inhimillinen voima ei kykene suorittamaan tätä suurta tehtävää ja että ihmisen ajattelun tulokset eivät yksinään voi turvata tällaisia anteja. Miten yksi ainoa ihminen voi ilman apua tai tukea luoda näin ylevän rakennelman perustan? Siksi tarvitaan jumalallista ja henkistä voimaa, jotta hän kykenee suorittamaan tämän tehtävän. Katsokaa! Yksi pyhitetty Sielu elvyttää ihmiskunnan maailman, muuttaa maapallon kasvot, kehittää mieltä, elähdyttää sielua, käynnistää uuden elämän, luo uudet perustukset, saa maailman järjestykseen, kokoaa kansakunnat ja uskonnot yhden lipun siimekseen, vapauttaa ihmisen alhaisuuden ja vajavaisuuden valtakunnasta sekä kehottaa ja kannustaa häntä kehittämään omia synnynnäisiä ja hankittuja oivallisia ominaisuuksiaan. Varmasti ei mikään muu kuin jumalallinen voima pystyisi tähän voimannäytteeseen! Asiaa on tutkittava rehellisesti, koska tässä on todellakin kyse oikeudenmukaisuudesta.
- 28 Yksi pyhä Sielu levittää ilman apua tai tukea sellaista asiaa, jota kaikki maailman hallitukset ja kansat eivät kaikesta vallastaan ja sotavoimastaan huolimatta kykene edistämään ja levittämään! Voidaanko tämä saavuttaa pelkän inhimillisen voiman välityksellä? Ei, kautta Jumalan! Esimerkiksi Kristus, yksin ja kenenkään auttamatta, kohotti rauhan ja sovinnon viirin – suursaavutus, joka maailman

kaikkien mahtavien valtioiden yhdistyneiltä sotajoukoilta ei luonnistu. Mieltikää, kuinka lukuisia ovat ne erilaiset valtiot ja kansakunnat, kuten Italia, Ranska, Saksa, Venäjä, Englanti ja muut sellaiset, jotka on koottu saman katon alle! Kyse on siitä, että Kristuksen tulo yhdisti nämä erilaiset kansat toveruuden sitein. Jotkut Kristukseen uskovissa kansoissa olivat niin läheisiä toisilleen, että he uhrasivat elämänsä ja omaisuutensa toiset toistensa puolesta. Näin oli aina niihin aikoihin asti, jolloin Konstantinuksen kautta Kristuksen asia ylennettiin. Jonkin ajan kuluttua ja vaikuttimien erilaisuuden vuoksi niiden kesken syntyi kuitenkin taas erimielisyyksiä. Ajatus on se, että Kristus yhdisti nämä kansat, mutta pitkän ajan kuluttua valtiot saivat uudelleen aikaan eripuraa.

- 29 Tärkein näkökohta on, että Kristus sai aikaan sen, mitä kaikki maailman kuninkaasivat kyvyttömät tekemään. Hän yhdisti erimielisiä kansakuntia ja muutti muinaisia tapoja. Mieltikää, miten suuria erimielisyyksiä oli roomalaisten, kreikkalaisten, syyrialalaisten, egyptiläisten, foinikialaisten ja israeliläisten sekä Euroopan muiden kansojen välillä. Kristus lopetti nämä erimielisyydet ja sai aikaan näiden kansojen välisen sopusoinnun. Vaikka valtiot pitkän ajan kuluttua rikkoivatkin tämän yksimielisyyden, Kristus oli todellakin täyttänyt tehtävänsä.
- 30 Ajatus on se, että yleismaailmallisen Kasvattajan on oltava yhtä aikaa aineellinen, inhimillinen ja henkinen kasvattaja ja luonnon maailman ylitse kohoavana Hänellä on oltava aivan toisenlaista voimaa, jotta Hän voi omaksua jumalallisen kasvattajan aseman. Jos Hänellä ei olisi käytössään tällaista taivaallista voimaa, Hän ei kykenisi kasvattamaan, sillä Hän olisi itse epätäydellinen. Miten Hän voisi silloin edistää oivallisia ominaisuuksia? Jos Hän olisi tietämätön, miten Hän voisi tehdä muista viisaita? Jos Hän olisi epäoikeudenmukainen, miten Hän voisi tehdä muista oikeudenmukaisia? Jos Hän olisi maallinen, miten Hän voisi tehdä muista taivaallisia?
- 31 Meidän on nyt pohdittava rehellisesti, oliko näillä ilmestyneillä jumalallisilla ilmaisijoilla kaikki nämä ominaisuudet vai ei. Jos heiltä puuttuivat nämä ominaisuudet ja oivallisuudet, sitten he eivät olleet todellisia kasvattajia.
- 32 Siksi meidän on järkipäisten perustelujen avulla todistettava järkipäisesti ajatteleville Mooseksen, Kristuksen ja muiden jumalallisten ilmaisijoiden asema profeettoina. Ja tässä esittämämme todisteet ja perustelut tukeutuvat järkipäisiin eivätkä perinteen mukaisiin selityksiin.
- 33 Järkipäisin perusteluin on siis osoitettu, että olemassaolon maailma aivan välttämättä tarvitsee kasvattajaa ja että sen kasvattamisen on tapahduttava taivaallisen voiman avulla. Ei ole epäilystäkään siitä, että tämä taivaallinen voima on jumalallinen ilmoitus ja että maailmaa on kasvatettava tämän voiman avulla, joka on inhimillistä voimaa etevämpi.

4 Aabraham

- 34 Aabraham oli yksi niistä, joilla oli tämä jumalallinen voima ja joita se auttoi. Todiste on tämä: Aabraham syntyi Mesopotamiassa perheeseen, joka oli tietämätön Jumalan ykseydestä. Hän vastusti omaa kansaansa ja hallitustaan ja jopa omaa sukuaan. Hän hylkäsi kaikki heidän jumalansa ja yksin ja kenenkään auttamatta piti puoliaan voimakasta kansakuntaa vastaan. Tällainen vastustus ja vastarinta ei ollut helppoa eikä tavanomaista. Se olisi samaa kuin tänä päivänä kieltäisi Kristuksen niiden kristittyjen kansojen keskuudessa, jotka pitävät tiukasti kiinni Raamatusta, tai – Jumala varjelkoon – pilkkaisi Kristusta paavin hovissa, vastustaisi kaikkia Hänen seuraajiaan ja toimisi näin

mitä kiivaimmalla tavalla.

- 35 Nämä ihmiset eivät uskoneet yhteen Jumalaan vaan moniin jumaliin, joiden he uskoivat tekevän ihmeitä, ja siksi he kaikki nousivat vastustamaan Aabrahamia. Kukaan muu ei tukenut Häntä kuin hänen veljenpoikansa Loot ja muutama muu, joilla ei ollut vaikutusvaltaa. Lopulta Aabrahamin vihollisten ankara vastarinta pakotti Hänet täysin väärin kohdeltuna jättämään synnyinmaansa. Todellisuudessa Hänet karkotettiin, jotta Hän menettäisi merkityksensä eikä Hänestä jäisi jälkeäkään. Sitten Aabraham tuli näille seuduille eli Pyhään maahan.
- 36 Tarkoitin sitä, että Hänen vihollisensa kuvittelivat, että tämä karkotus johtaisi Hänen tuhoonsa ja perikatoonsa. Ja todellakin, jos joku on karkotettu kotimaastaan, häneltä on riistetty hänen oikeutensa ja häntä on sorrettu joka taholta, hänestä tulee pakostakin – vaikka olisi kuningas – merkityksetön. Mutta Aabraham pysyi lujana ja tavattoman uskollisena, ja Jumala muutti Hänen karkotuksensa ikuiseksi kunniaksi, kunnes Hän lopulta näytti toteen Jumalan ykseyden, sillä tuohon aikaan suurin osa ihmiskunnasta palvoi epäjumalia.
- 37 Tämä karkotus johti Aabrahamin jälkeläisten voittokulkuun. Tämä karkotus johti siihen, että he saivat omakseen Pyhän maan. Tämä karkotus johti Aabrahamin opetusten leviämiseen. Tämä karkotus johti siihen, että Aabrahamin siemenestä syntyivät Jaakob ja Joosef, josta tuli hallitsija Egyptissä. Tämä karkotus johti Mooseksen ilmaantumiseen tuosta samaisesta siemenestä. Tämä karkotus johti siihen, että Kristuksen kaltainen henkilö ilmentui tuosta sukupuusta. Tämä karkotus johti siihen, että tuli esiin Hagar, joka synnytti Ismaelin, josta Muḥammad puolestaan polveutui. Tämä karkotus johti siihen, että Báb ilmentui Aabrahamin suvusta. Tämä karkotus johti Israelin profeettojen ilmaantumiseen Aabrahamin jälkeläisistä – ja niin on jatkuva ikuisesti. Tämä karkotus johti siihen, että koko Eurooppa ja suurin osa Aasiasta tuli Israelin Jumalan siimekseen. Katsokaa, millainen voima mahdollisti sen, että maanpakolainen pystyi panemaan alulle tällaisen suvun, perustamaan tällaisen kansakunnan ja levittämään tällaisia opetuksia. Voiko siis kukaan väittää, että kaikki tämä oli pelkkää sattumaa? Meidän on oltava rehellisiä: oliko tämä ihminen kasvattaja vai ei?
- 38 Meidän on syytä pohtia hetken aikaa, että jos Aabrahamin maanpako Urista Syyrian Aleppoon tuotti tällaisia tuloksia, mikä vaikutus on Bahá'u'lláhin karkotuksella Tíhránista Baghdádiin ja sieltä Rumelian Konstantinopoliin ja Pyhään maahan!
- 39 Huomatkaa siis, kuinka erinomainen kasvattaja Aabraham oli!

5 Mooses

- 40 Mooses oli pitkään paimenena erämaassa. Päältä katsoen Hän oli ihminen, joka oli kasvanut sortovallan alaisena, joka oli ihmisten keskuudessa saanut murhaajan maineen, joka oli tarttunut paimenen sauvaan ja jota farakon hallitus ja kansa vihasivat ja halveksivat syvästi. Juuri tällainen ihminen oli se, joka vapautti suuren kansan vankeuden kahleista ja sai sen lähtemään Egyptistä ja asettumaan Pyhään maahan.
- 41 Tuo kansa oli vajonnut alennuksen alhoihin ja nostettiin kunnian korkeuksiin. He olivat vankeja ja pääsivät vapaiksi. He olivat kansoista kaikkein tietämättömmimpiä, ja heistä tuli kaikkein oppineimpia. Sen ansiosta, minkä Hän sai aikaan, he edistivät niin paljon, että he erottuivat kaikkien kansojen

joukosta, ja heidän maineensa levisi kaikkiin maihin siinä määrin, että kun naapurimaiden asukkaat halusivat ylistää jotakuta, he sanoivat: ”Varmasti hänen täytyy olla heprealainen!” Mooses antoi lakeja ja määräyksiä, jotka soivat Israelin kansalle uuden elämän ja johtivat siihen, että he saavuttivat tuon ajan sivistyksen korkeimman asteen.

- 42 Heidän edistymisensä oli niin suurta, että Kreikan filosofit tulivat hakemaan tietoa Israelin oppineilta. Heidän joukossaan oli Sokrates, joka tuli Syyriaan ja omaksui Israelin lapsilta opetukset Jumalan ykseydestä ja hengen kuolemattomuudesta. Sitten hän palasi Kreikkaan ja levitti näitä opetuksia, jolloin tuon maan kansa nousi häntä vastaan, syytti häntä jumalattomuudesta, haastoi hänet oikeuteen ja tuomitsi hänet kuolemaan myrkyttämällä.
- 43 Kuinka ihminen, joka oli änkyttäjä, joka oli kasvanut faraon hovissa, joka tunnettiin ihmisten keskuudessa murhaajana ja joka oli ollut peloissaan ja pitkään ollut pakosalla ja paimen, saattoi panna maailmassa alulle niin mahtavan asian, että maailman viisaimmat filosofit eivät kykenisi esittämään tuhannesosaakaan siitä? Tämä selvästikin on poikkeuksellinen saavutus.
- 44 Puhuessaan änkyttävä voi vaivoin osallistua tavalliseen keskusteluun, saati saada aikaan sitä, minkä Hän teki! Ei: Ilman jumalallisen voiman apua Hän ei olisi mitenkään kyennyt suorittamaan näin mahtavaa tehtävää. Kukaan ei voi kiistää näitä perusteluja. Materialistiset ajattelijat, kreikkalaiset filosofit ja Rooman suurmiehet, joista tuli maailmankuuluja, olivat kukin perehtyneet vain yhteen oppineisuuden alaan. Niinpä Galenosta ja Hippokratesta ylistettiin heidän lääketieteellisestä osaamisestaan, Aristotelesta logiikasta ja pohdiskelevasta ajattelusta ja Platonian etiikasta ja jumalallisesta filosofiasta. Miten pelkkä paimen voi laskea perustan kaikille näille oppineisuuden aloille? Ei ole epäilystäkään siitä, että Häntä auttoi poikkeuksellinen voima.
- 45 Huomaa, miten ihmiset joutuvat kohtaamaan koettelemuksia ja vastoinkäymisiä. Mooses surmasi egyptiläisen estääkseen vääryyden, tuli ihmisten keskuudessa tunnetuksi murhaajana – etenkin koska uhri kuului hallitsevaan kansaan – ja joutui pakenemaan, ja vasta kaiken tämän jälkeen Hänestä tehtiin profeetta. Katsokaa, kuinka Hänen pahamaineisuudestaan huolimatta poikkeuksellinen voima auttoi Häntä panemaan alulle niin suuria laitoksia ja mahtavia hankkeita!

6 Kristus

- 46 Sen jälkeen ilmaantui Kristus ja sanoi: ”Minä olen syntynyt Pyhästä hengestä.” Vaikka nykyään kristittyjen on helppo hyväksyä tämä väite todeksi, tuohon aikaan se oli hyvin vaikeaa. Niinpä evankeliumin tekstin mukaan fariseukset sanoivat: ”Eikö tämä ole tietämämme nasaretilaisen Joosefin poika? Kuinka hän sitten voi sanoa: Minä olen tullut alas taivaasta?”^⑦
- 47 Lyhyesti sanottuna tämä ihminen, joka vaikutti kaikkien silmissä alhaiselta, nousi kuitenkin sellaisella voimalla, että Hän pystyi kumoamaan viisitoista vuosisataa vanhan uskontojärjestelmän, vaikka pienikin poikkeama sen laeista asettaisi rikkojan suureen vaaraan ja johtaisi hänen kuolemaansa ja tuhoonsa. Lisäksi Kristuksen aikaan heprealaisten yleiset moraalikäsitteet ja elintavat olivat täysin rappeutuneet ja turmeltuneet ja Israel oli vajonnut äärimmäisen rappion, kurjuuden ja orjuuden tilaan. Yhden kerran he joutuivat kaldealaisten ja persialaisten vankeuteen, toisen kerran taas Assyrian valtakunnan ikeen alle. Eräänä aikana heistä tuli kreikkalaisten alamaisia ja vasalleja, toisena aikana heitä alistivat ja nöyryyttivät roomalaiset.

- 48 Tämä nuorukainen, Kristus, kumosi poikkeuksellisen voimansa avulla muinaisen Mooseksen lain ja ryhtyi uudistamaan kansansa moraalia. Hän laski jälleen kerran heprealaisille iankaikkisen kunnian perustan – ei, Hän otti tehtäväkseen palauttaa koko ihmisrodulle sen tulevaisuuden mahdollisuudet – ja levitti laajalti opetuksia, joita ei ollut varattu vain Israelille vaan jotka olivat perusta ihmisyyhteisön onnelle kaikkialla maailmassa.
- 49 Ensimmäisinä Hänet tahtoivat surmata heprealaiset – hänen oma kansansa ja sukunsa. Ja näennäisesti he todella nujersivat Hänet ja suistivat Hänet täydelliseen alennustilaan, kunnes he lopulta kruunasivat Hänet orjantappurakruunulla ja ristiinnaulitsivat Hänet. Mutta vaikka tämä ihminen ulkonaisesti näyttikin syvään ahdinkoon vajonneelta, Hän julisti: ”Tämä Aurinko nousee, sen valo loistaa häikäisevästi, Minun armoni sulkee piiriinsä maailman ja kaikki viholliseni joutuvat häpeään.” Ja tapahtui aivan niin kuin Hän sanoikin, sillä kaikki maailman kuninkaat olivat kyvyttömät Häntä vastustamaan. Ei, vaan heidän kaikki lippunsa paiskattiin maahan, kun taas tuon Vääryyttä kärsineen lippu kohotettiin ylevimpiin korkeuksiin.
- 50 Onko tämä ylipäättään mahdollista ihmisjärjen mittapuun mukaisesti? Ei, Jumalan nimeen! Sitten on selvää ja ilmeistä, että tämä suurenmoinen Olento oli ihmiskunnan maailman todellinen Kasvattaja ja että Häntä auttoi ja avusti jumalallinen voima.

7 Muḥammad

- 51 Sitten oli Muḥammad, ja ihmiset Euroopassa ja Amerikassa ovat kuulleet tästä profeetasta tiettyjä tarinoita, joihin he ovat uskoneet, vaikka näiden kertomusten esittäjät, joista monet kuuluivat kristilliseen pappissäätyyn, olivat joko tietämättömiä tai paha-aikeisia. Samoin monet tietämättömät muslimit kertoivat Muḥammadista perättömiä tarinoita, jotka heidän mielestään olivat hänelle kunniaaksi. Niinpä eräät sivistymättömät muslimit ylistivät suuresti Hänen moniavioisuuttaan ja pitivät sitä merkinä Hänen ihmeellisistä kyvyistään, koska nämä tietämättömät sielut pitivät vaimojen paljoutta ihmeenomaisena asiana. Eurooppalaisten historioitsijoiden kertomukset perustuvat suurimmaksi osaksi tällaisten tietämättömien ihmisten puheisiin.
- 52 Esimerkiksi eräs typerä henkilö kertoi kerran kristitylle papille, että osoitus todellisesta suuruudesta on verraton urhoollisuus ja verenvuodatus ja että yksi Muḥammadin seuraajista oli yhden ainoan päivän aikana katkaissut taistelukentällä kaulan sadalta mieheltä! Tämä sai papin olettamaan, että Muḥammadin uskonnon koetinkivenä oli tappaminen, mikä on silkkaa joutavaa mielikuvitusta. Päinvastoin, Muḥammadin sotaretket olivat aina luonteeltaan puolustuksellisia. Selvä todiste on tämä: Sekä Hän että Hänen seuralaisensa kestivät Mekassa kolmentoista vuoden ajan mitä ankarimmat vainot ja olivat alati vihan nuolten kohteena. Joitakin Hänen seuraajistaan surmattiin ja heidän omaisuutensa ryöstettiin, toiset jättivät kotimaansa ja pakenivat vieraille maille. Muḥammad itse joutui mitä säälimättömpien vainojen kohteeksi, ja kun Hänen vihollisensa päättivät surmata Hänet, Hänen oli pakko kaikota Mekasta keskellä yötä ja siirtyä Medinaan. Mutta silloinkaan Hänen vihollisensa eivät hellittäneet vaan ajoivat muslimeja takaa Medinaan ja Abessiniaan asti.
- 53 Nämä arabiheimot olivat kaikkein raakalaismaisimpia ja petomaisimpia, ja heihin verrattuna Amerikan villit ja hurjat alkuasukkaat olivat sen ajan Platoneita, sillä he eivät haudanneet lapsiaan elävältä kuten nämä arabit, jotka tekivät niin tyttärilleen ja pitivät sitä kunniallisena tekona ja

- ylpeilivät sillä. Niinpä monet niiden miehistä uhkailivat vaimojaan sanoen: ”Jos sinulle syntyy tytär, minä tapan sinut.” Vielä nykyäänkin arabit kammoavat tyttären saamista.
- 54 Lisäksi yksi mies saattoi ottaa tuhat vaimoa ja useimmilla aviomiehillä oli taloudessaan yli kymmenen vaimoa. Kun nämä heimot kävivät sotaa toisiaan vastaan, voittajat ottivat vangeiksi voitettujen naiset ja lapset, katsoivat heidät orjiksi sekä ryhtyivät ostamaan ja myymään heitä.
- 55 Jos mies kuoli ja jätti jälkeensä kymmenen vaimoa, näiden naisten pojat ryntäsivät toistensa äitien kimppuun, ja heti kun joku heistä oli heittänyt kauhtanansa yhden äitipuolensa pään päälle ja vaatinut tätä lailliseksi omaisuudekseen, tuosta onnettomasta naisesta tuli poikapuolensa vanki ja orja, ja viimeksi mainittu saattoi tehdä hänelle, mitä mieli. Hän saattoi tappaa hänet tai vangita hänet kuoppaan tai hakata, kirotta ja piinata häntä päivästä toiseen, kunnes hän lopulta kuoli. Kaikkea tätä mies oli arabien lakien ja tapojen mukaan vapaa tekemään mielensä mukaan. On täysin selvää, että miehen vaimojen ja heidän lastensa välillä on täytynyt vallita kauna ja kateus, vihamielisyys ja vihollisuus, eikä tämä vaadi tarkempaa selostusta. Miettikää siis, millaista noiden vääryyttä kärsineiden naisten elämän ja olojen on täytynyt olla!
- 56 Lisäksi näiden arabiheimojen elinkeinona oli keskinäinen rosvoaminen ja ryöstely, minkä vuoksi ne olivat jatkuvasti osallisina kiistoissa ja sodankäynnissä surmaten toiset toisiaan, ryöväten toiset toistensa omaisuutta ja siepaten naisia ja lapsia, jotka he myivät muukalaisille. Kuinka useinkaan jonkun prinssin pojat ja tyttäret viettivätäkään päivän ylellisyydessä ja rauhassa, kunnes illan tullen huomasivat joutuneensa täydelliseen alennustilaan, kurjuuteen ja orjuuteen. Eilen he olivat prinsskejä, tänään he ovat vankeja; eilen he olivat kunnianarvoisia naisia, tänään he ovat orjia.
- 57 Tällaisten heimojen keskuuteen Muḥammad lähetettiin. Kolmentoista vuoden ajan Hän kärsi heidän käsissään kaikki mahdolliset koettelemukset, kunnes Hän lopulta kaikkosi kaupungista ja muutti Medinaan. Mutta nämä ihmiset eivät suinkaan luovuttaneet vaan yhdistivät voimansa, kokosivat armeijan ja hyökkäsivät tarkoituksenaan tuhota Hänen seuraajistaan jokainen mies, nainen ja lapsi. Tällaisessa tilanteessa ja tällaisia ihmisiä vastaan Muḥammad joutui tarttumaan aseisiin. Tämä on selvä totuus – meitä ei ohjaa kiihkomielinen sitoutuminen, emmekä pyri sokeasti puolustamaan, vaan tutkimme ja kerromme asioita puolueettomasti. Sinun tulisi samoin ottaa huomioon rehellisesti seuraavat seikat: Jos Kristus itse olisi joutunut samanlaiseen tilanteeseen ja tällaisten laeista piittaamattomien ja raakalaismaisten heimojen keskelle, jos Hän ja Hänen opetuslapsensa olisivat pitkämielisesti kestäneet kolmentoista vuoden ajan kaikkea mahdollista julmuutta heidän käsissään, jos heidät olisi pakotettu tämän sorron vuoksi jättämään kotimaansa ja lähtemään erämaahan ja jos nämä laeista piittaamattomat heimot olisivat yhä hellittämättä ajaneet heitä takaa tarkoituksenaan tappaa miehet, rosvota heidän omaisuutensa ja siepata heidän naisensa ja lapsensa, miten Kristus olisi menetellyt heitä kohtaan? Jos tämä sorto olisi kohdistunut vain Häneen yksin, Hän olisi antanut heille anteeksi, ja tällainen anteeksiantamus olisi ollut erittäin hyväksyttävää ja kiitettävää, mutta jos Hän olisi nähnyt, että julmat ja verenhimoiset murhaajat aikoivat tappaa, ryöstää ja kiduttaa lukuisia puolustuskyvyttömiä sieluja ja vangita naiset ja lapset, on varmaa, että Hän olisi puolustanut sorrettuja ja torjunut sortajien iskut.
- 58 Mitä huomauttamista Muḥammadia vastaan sitten voi olla? Onko kysymys siitä, että Hän ei asettunut seuraajiensa ja heidän naistensa ja lastensa kanssa näiden laeista piittaamattomien heimojen armoille? Lisäksi näiden heimojen päästäminen verenhimosta oli mitä suurin lahja, ja niiden

- taltuttaminen ja hillitseminen oli silkkaa anteliaisuutta. Se on kuin myrkkymaljaa kädessään pitävä mies, joka on siitä juomaisillaan. Rakastava ystävä varmasti särkei maljan ja estäisi juomasta siitä. Jos Kristus olisi joutunut samanlaiseen tilanteeseen, Hän olisi epäilemättä pelastanut nuo miehet, naiset ja lapset kaiken voittavan valtansa avulla tällaisten ahnaiden susien kynsistä.
- 59 Muḥammad ei koskaan taistellut kristittyjä vastaan. Päinvastoin, Hän kohteli heitä huomaavaisesti ja soi heille täyden vapauden. Najránissa asui kristittyjen yhteisö, joka oli Hänen huolenpitonsa ja suojeluksensa alla. Muḥammad sanoi: ”Jos joku loukkaa heidän oikeuksiaan, Minä itse olen hänen vihollisensa ja syytän häntä Jumalan edessä.” Hänen julistamisensa määräyksissä todetaan selvästi, että juutalaisten ja kristittyjen henki, omaisuus ja kunnia ovat Jumalan suojeluksessa, että muslimimies ei saa estää kristittyä vaimoaan menemästä kirkkoon eikä velvoittaa häntä käyttämään huntua, että jos vaimo kuolee, muslimin on uskottava hänen maalliset jäännöksensä papin huostaan ja että jos kristityt haluavat rakentaa kirkon, muslimien on tuettava heitä. Lisäksi koska he nauttivat suojelua, islamin ja sen vihollisten välisen sodan aikana kristityt oli vapautettu taistelusta, elleivät he omasta tahdostaan halunneet liittyä muslimeihin ja taistella heidän rinnallaan. Korvauksena tästä vapautuksesta heidän oli maksettava joka vuosi pieni summa. Lyhyesti sanottuna näistä aiheista on seitsemän pitkäähköä määräystä, joista joistakin on vielä tänäkin päivänä tallella jäljennökset Jerusalemissa.^⑧ Tämä on silkkä totuus eikä vain oma väitteeni: toisen kalifin määräys^⑨ on yhä Jerusalemin ortodoksisen patriarkan hallussa, ja asia on kiistämätön. Jonkin ajan kuluttua muslimien ja kristittyjen välille syntyi kuitenkin kaunaa ja kateutta, kun molemmat osapuolet syyllistyivät rikkomuksiin.
- 60 Tämän totuuden lisäksi kaikki se, mitä muslimit, kristityt tai muut saattavat sanoa, on pelkkää seipitelmää ja perustuu kiihkomielisyyteen, tietämättömyyteen tai kiivaaseen vihamielisyyteen. Muslimit väittävät esimerkiksi, että Muḥammad halkaisi kuun, joka putosi Mekan vuorelle. He kuvittelevat, että kuu on pieni kappale, jonka Muḥammad jakoi kahtia ja heitti yhden osan yhdelle vuorelle ja toisen osan toiselle vuorelle! Näitä tarinoita saa aikaan silkkä kiihkomielisyys. Samoin kristillisen papiston esiin tuomat kertomukset ja esittämät syytökset ovat aina liioiteltuja ja usein perusteettomia.
- 61 Lyhyesti sanottuna Muḥammad ilmestyi Hījāzin erämaahan Arabian niemimaalle, joka oli puuton ja karu erämaa: hiekkainen, äärimmäisen kolkko ja tavattoman kuuma, kuten Mekka ja Medina. Sen asukkaat olivat paimentolaisia, moraaliltaan ja käytöstavoiltaan erämaan asukkeja ja täysin tietämättömiä ja oppimattomia. Jopa Muḥammad itse oli lukutaidoton, ja Qur’án kirjoitettiin alun perin lampaiden lapaluille tai palmunlehdille. Tästä voi päätellä, millaiset olot vallitsivat sen kansan keskuudessa, jonka luo Muḥammad lähetettiin!
- 62 Hän moitti heitä ensimmäiseksi näin: ”Miksi hylkäätte tooran ja evankeliumin ja miksi kieltäydyste uskomasta Kristukseen ja Moosekseen?” Nämä sanat koettelivat heitä ankarasti, sillä he kysyivät: ”Mitä sitten on sanottava isistämme ja esi-isistämme, jotka eivät uskoneet tooraan ja evankeliumiin?” Muḥammad vastasi: ”He olivat eksyneet, ja teidän velvollisuutenne on kääntää selkänne niille, jotka eivät usko tooraan ja evankeliumiin, vaikka he olisivat omia esi-isianne.”
- 63 Juuri tällaiseen maahan ja tällaisten raakalaismaisten heimojen keskuuteen lukutaidoton Ihminen toi kirjan, jossa Jumalan ominaisuudet ja oivallisuudet, Hänen sanansaattajiensa profeetan asema, Hänen uskontonsa säännöt sekä tietyt tiedonalat ja inhimilliset oppikysymykset on selitetty mitä

täydellisimmällä ja kaunopuheisimmalla tavalla.

- 64 Esimerkiksi, niin kuin tiedätte, ennen myöhempien aikojen maineikkaan tähtitieteilijän⁽¹⁰⁾ havaintoja, eli kristillisen ajanlaskun ensimmäisistä vuosisadoista aina viidennentoista vuosisadan alkuun asti, kaikki maailman matemaatikot kannattivat yksimielisesti sitä, että maapallo on keskipiste ja aurinko liikkuu. Kyseiseltä nykyajan tähtitieteilijältä on peräisin uusi teoria, joka oletti maapallon liikkuvan ja auringon pysyvän paikallaan. Hänen aikaansa saakka kaikki maailman matemaatikot ja filosofit pitivät kiinni ptolemaiolaisesta järjestelmästä, ja jokaista sitä sanallakaan vastustanutta pidettiin tietämättömänä. On totta, että Pythagoras ja elämänsä loppupuolella Platon käsittivät, että auringon vuotuinen liike eläinradan ympäri ei johdu auringosta itsestään vaan maan liikkumisesta sen ympäri, mutta tämä teoria unohtui kokonaan, ja kaikki matemaatikot hyväksyivät yleisesti ptolemaiolaisen teorian. Mutta Qur’ánissa ilmaistiin useita säkeitä, jotka olivat ristiriidassa ptolemaiolaisen järjestelmän kanssa. Yksi niistä, ”ja aurinko kulkee lepopaikkaansa”,⁽¹¹⁾ viittaa auringon paikalleen pysymiseen ja sen liikkumiseen akselin ympäri. Samoin toisessa säkeessä, ”kaikki kulkevat rataansa taivaankannella”,⁽¹²⁾ määrittellen auringon, kuun, maan ja muiden taivaankappaleiden liikkeitä. Kun Qur’án levisi laajalti, kaikki matemaatikot ilkkuivat ja pitivät tätä näkemystä tietämättömyytenä. Jopa muslimioppineet havaitsessaan, että nämä säkeet olivat ptolemaiolaisen järjestelmän vastaisia, joutuivat tulkitsemaan niitä kuvainnollisesti, sillä jälkimmäinen oli hyväksytty kiistattomana tosiasiana, vaikka Qur’án oli selvästi ristiriidassa sen kanssa.
- 65 Vasta kristillisen ajanlaskun viidennellätoista vuosisadalla, lähes yhdeksänsataa vuotta Muḥammadin jälkeen, eräs kuuluisa matemaatikko teki uusia havaintoja,⁽¹³⁾ keksittiin kaukoputki, tehtiin tärkeitä keksintöjä, todistettiin maapallon kiertoliike ja auringon paikallaan pysyminen ja havaittiin myös auringon liike akselinsa ympäri. Silloin kävi ilmeiseksi, että Qur’ánin selkeä teksti oli täysin sopusoinnussa todellisen maailman kanssa ja että ptolemaiolainen järjestelmä oli pelkkää kuvitelmaa.
- 66 Lyhyesti sanottuna monet itämaiset kansat saivat kasvatusta kolmentoista vuosisadan ajan Muḥammadin uskon siimeksessä. Keskiajalla, kun Eurooppa oli vajonnut raakalaismaisuuden alimpiin alhoihin, arabit ylittivät maailman kaikki muut kansat tieteissä ja kädentaidoissa, matematiikassa, sivistyksessä, hallinnossa ja muissa taidoissa. Arabian niemimaan heimojen kasvattaja ja liikkeellepaneva voima oli lukutaidoton ihminen, Muḥammad, joka myös perusti näiden keskenään taistelevien heimojen keskuuteen ihmisen oivallisiin ominaisuuksiin perustuvan sivistyksen. Oliko tämä maineikas Ihminen yleismaailmallinen kasvattaja vai ei? Olkaamme rehellisiä.

8 Báb

- 67 Kerron nyt Bábista⁽¹⁴⁾ – tulkoon sieluni uhratuksi Hänen puolestaan! – nuorella iällä, toisin sanoen siunatun elämänsä kahdentenakymmenentenäviidennenä vuonna, Hän nousi julistamaan asiaansa. Sh í’ihien keskuudessa tunnustetaan yleisesti, että Hän ei koskaan opiskellut missään koulussa eikä saanut opetusta yhdeltäkään opettajalta. Tästä todistaa Sh írázin asukkaista joka ainoa. Kuitenkin Hän ilmestyi yhtäkkiä kansan eteen ja Hänelle oli suotu täydellinen tietämys, ja vaikka Hän oli pelkkä kauppias, Hän saattoi kaikki Persian jumaluusoppineet ymmälleen. Yksin Hän ryhtyi tehtävään, jota voi tuskin käsittää, sillä persialaiset ovat kautta maailman tunnettuja uskonnollisesta kiihkomielisyydestään. Tämä loistava Olento nousi niin voimallisenä, että järjestytti perustuksiaan

myöten Persian uskonnollisia lakeja, käytäntöjä, käytössääntöjä, siveyskäsityksiä ja tapoja ja perusti uuden lain, uskon ja uskonnon. Vaikka valtion mahtimiehet, kansan enemmistö ja uskonnolliset johtajat nousivat kaikki yhdessä tehdäkseen tyhjäksi ja surmatakseen Hänet, Hän piti ilman kenenkään apua puolensa heitä vastaan ja sai liikkeelle koko Persian. Miten lukuisia olivat ne uskonoppineet, johtajat ja tuon maan asukkaat, jotka täysin iloisina ja riemuiten uhrasivat elämänsä Hänen polullaan ja kiiruhtivat marttyyriuden kentälle!

- 68 Hallitus, kansa, papisto ja huomattavat johtajat yrittivät sammuttaa Hänen valonsa mutta tuloksetta. Viimein Hänen kuunsa nousi, Hänen tähtensä syttyi, Hänen perustansa vahvistui ja Hänen taivaanrantaansa tulvehti valoa. Hän antoi jumalallista kasvatusta suurille kansanjoukoille ja vaikutti ihmeellisesti persialaisten ajatustapaan, käytäntöihin, siveyskäsityksiin ja käytössääntöihin. Hän julisti kaikille seuraajilleen ilosanomaa Bahán auringon ilmestymisestä ja valmisti heitä uskoon ja varmuuteen.
- 69 Se, että tuollaisia verrattomia merkkejä ja mahtavia edesottamuksia tuottaa, ihmisten ajatuksiin ja käsityksiin vaikuttaa, edistyksen perustan laskee ja hyvinvoinnin edellytykset luo joku nuori kauppias, on vakuuttavin todistus siitä, että Hän oli koko maailman kasvattaja – oikeamielinen ihminen ei milloinkaan epäröisi myöntää tätä.

9 Bahá'u'lláh

- 70 Bahá'u'lláh⁽¹⁵⁾ ilmestyi aikana, jolloin Persia oli vaipunut pimeimpään tietämättömyyteen ja joutunut sokeimman kiihkomielisyyden valtaan. Olette epäilemättä lukeneet yksityiskohtaisia kertomuksia, joita on eurooppalaisissa historioteoksissa persialaisten moraalista, tavoista ja ajatuksista viime vuosisatojen ajalta, eikä niitä tarvitse toistaa. Riittänee, kun sanon, että Persia oli vajonnut niin pohjattomiin syvyyksiin, että kaikki ulkomaiset matkustajat surkuttelivat, miten aiemmin suuruuden ja sivistyksen huipulla ollut maa oli tuohon mennessä sortunut tällaiseen alennustilaan, lohduuttomuuteen ja perikatoon ja sen kansa joutunut täydelliseen kurjuuteen.
- 71 Juuri tällaisena aikana Bahá'u'lláh ilmestyi. Hänen isänsä oli ministeri šaahin hovissa, ei uskonoppinut, ja kaikkialla Persiassa tiedetään hyvin, että Bahá'u'lláh ei koskaan käynyt koulua eikä seurustellut oppineiden ja uskonoppineiden kanssa. Hänen elämänsä varhaisvuodet olivat erittäin mukavia ja onnellisia, ja Hänen kumppaninsa ja seuralaisensa olivat pikemminkin Persian aatelistoa kuin oppineistoa.
- 72 Heti kun Báb ilmaisi asiansa, Bahá'u'lláh julisti: ”Tämä suuri Ihminen on vanhurskaiden Herra, ja kaikkien velvollisuutena on olla Hänelle alamaiset.” Hän nousi edistämään Bábin asiaa ja esitti ratkaisevia todisteita ja varmoja perusteluja Hänen totuudestaan. Vaikka tuon kansakunnan uskonoppineet olivat vaatineet Persian hallitusta tekemään mitä kiivainta vastarintaa, vaikka he kaikki olivat antaneet määräykset Bábin seuraajien verilöylystä, ryöväämisestä, vainosta ja tuhoamisesta ja vaikka ihmiset olivat ryhtyneet kautta koko maan surmaamaan, polttamaan ja ryöstämään Bábin seuraajia ja jopa ahdistelemaan heidän naisiaan ja lapsiaan – kaikesta tästä huolimatta Bahá'u'lláh ryhtyi ylistämään Bábin sanaa vakaasti ja tyynesti parhaansa mukaan. Eikä Hän hetkeksikään pyrkinyt piiloutumaan vaan kohtasi vihollisensa avoimesti ja julkisesti, käytti aikansa todisteiden ja perustelujen esittämiseen ja tuli tunnetuksi Jumalan sanan ylistämisestä. Kerta

- toisensa jälkeen Hän joutui kärsimään ankaria vastoinikäymisiä, ja Hänen henkensä oli joka hetki suuressa vaarassa.
- 73 Hänet pantiin kahleisiin ja heitettiin maanalaiseen tyrmään. Hänen laaja perintöomaisuutensa ryövättiin kokonaisuudessaan, Hänet karkotettiin neljästi maasta toiseen, ja lopulta Hänen asuinsijakseen tuli Kaikkien suurin vankila. (16)
- 74 Kaikesta tästä huolimatta Jumalan kutsu kuului lakkaamatta ja Hänen asiansa maine levisi laajalle. Sellaiset olivat Hänen tietämyksensä, oppineisuutensa ja oivalliset ominaisuutensa, että kaikki Persiassa olivat ällistyneitä. Kaikki oppineet – niin ystävät kuin vihollisetkin – jotka pääsivät Hänen luokseen Tíhrániin, Baghdádiin, Konstantinopoliin, Adrianopoliin ja 'Akkahan, saivat tyhjentävän ja vakuuttavan vastauksen jokaiseen kysymykseensä. Kaikki myönsivät auliisti, että Hän oli kaikilta oivallisilta ominaisuuksiltaan vailla vertaansa ja ainutlaatuinen koko maailmassa.
- 75 Baghdádissa tapahtui usein niin, että muslimien, juutalaisten ja kristittyjen uskonoppineet ja eurooppalaiset oppineet kokoontuivat Hänen siunattuun seuraansa. Kukin heistä esitti eri kysymyksen ja kukin sai erilaisesta vakaumuksesta huolimatta niin tyhjentävän ja vakuuttavan vastauksen, että he olivat täysin tyytyväisiä. Persialaiset uskonoppineet, jotka asuivat Karbilássa ja Najafissa, (17) jopa valitsivat oppineen nimeltään Mullá Ḥasan 'Amú ja lähettivät hänet edustamaan itseään. Hän tuli Bahá'u'lláhin siunattuun seuraan ja esitti heidän puolestaan useita kysymyksiä, joihin Bahá'u'lláh vastasi. Sitten hän sanoi: ”Uskonoppineet tunnustavat täysin tietämyksenne ja saavutustenne suuruuden, ja kaikki myöntävät, että olette vailla vertaa ja ainoa laatuaan kaikilla oppineisuuden aloilla. Lisäksi on ilmeistä, ettette ole koskaan paneutunut tai perehtynyt tähän oppineisuuteen. Uskonoppineet sanovat kuitenkin, etteivät he tyydy tähän eivätkä voi hyväksyä vakuutuksenne totuutta pelkästään tietämyksenne ja saavutustenne perusteella. Siksi he pyytävät teitä tekemään ihmeen, jotta heidän sydämensä tyytyisi ja vakuuttuisi.”
- 76 Bahá'u'lláh vastasi: ”Vaikka heillä ei ole oikeutta pyytää tätä, koska on Jumalan asia koetella luotujaan eikä ole heidän asiansa koetella Jumalaa, heidän pyyntönsä on kuitenkin tässä tapauksessa hyväksyttävä ja luvallinen. Mutta Jumalan asia ei ole mitään teatteria, missä joka tunti voidaan tarjota uusi esitys ja joka päivä esittää uusi vaatimus. Muutoin Jumalan asiasta tulisi lasten leikkikalu.
- 77 ”Kokoontukoot siis uskonoppineet ja valitkoot yksimielisesti yhden ihmeen ja luvatkoott he kirjallisesti, että kun se on tehty, he eivät enää haudo mitään epäilyksiä vaan he kaikki myöntävät ja tunnustavat tämän asian totuuden. Vahvistakoot he tuon paperin sinetillä ja tuokoot sen Minulle. Heidän on määriteltävä tämä totuuden tunnusmerkiksi: Jos sen teen, heillä ei pidä oleman epäilystä, ja jos en, Meidät on todistettu huijariksi.”
- 78 Tuo oppinut mies nousi ja vastasi: ”Muuta sanottavaa ei enää ole.” Hän suuteli Bahá'u'lláhin polvea, vaikka ei ollutkaan uskova, ja lähti. Sitten hän kokosi uskonoppineet ja kertoi heille Bahá'u'lláhin viestin. He neuvottelivat keskenään ja sanoivat: ”Tämä mies on velho. Kenties hän lukee jonkin loitsun, ja silloin meitä ei pelasta mikään”. Niinpä he eivät rohjenneet vastata.
- 79 Mullá Ḥasan 'Amú kuitenkin kertoi tästä monissa kokouksissa. Hän lähti Karbilásta Kirmánsháhiin ja Tíhrániin, missä hän selosti tapahtunutta kaikille yksityiskohtaisesti ja kertoi uskonoppineiden pelosta ja saamattomuudesta.

- 80 Tarkoitamme tässä sitä, että kaikki Bahá'u'lláh'in vastustajat itämailla myönsivät Hänen suuruutensa, erinomaisuutensa, tietämyksensä ja oppineisuutensa ja että vihamielisyydestään huolimatta puhuivat Hänestä sanoen "maineikas Bahá'u'lláh".
- 81 Lyhyesti sanottuna tämä kaikkein suurin Valonlähde ilmestyi yhtäkkiä Persian taivaanrannan ylle, ja kaikki tuon maan asukkaat, olivatpa he sitten ministereitä, uskonoppineita tai tavallista kansaa, nousivat Häntä vastaan mitä raivokkaimman vihamielisesti ja väittivät, että Hän oli päättänyt tuhota ja hävittää heidän uskontonsa, lakinsa, kansakuntansa ja valtakuntansa, aivan kuten oli sanottu Kristuksesta. Silti Bahá'u'lláh, yksin ja kenenkään auttamatta, piti puolensa heitä kaikkia vastaan horjumatta hiukkaakaan.
- 82 Lopulta he sanoivat: "Niin kauan kuin tämä mies on Persiassa, ei päästä rauhaan eikä levollisuuteen. Hänet tulisi karkottaa, jotta Persia saisi jälleen rauhan." Siksi he panivat Bahá'u'lláh'in kärsimään ankaria vastoinkäymisiä, jotta Hänen olisi pakko pyytää lupaa lähteä Persiasta, ja he kuvittelivat, että siten Jumalan asian valo sammuisi. Mutta tämän vainon tulos oli päinvastainen: Jumalan asian merkitys kasvoi ja ja sen liekki loimusi entistä kirkkaampana. Siihen mennessä se oli levinnyt vain Persiassa, mutta tämä sai sen leviämään muille seuduille. Myöhemmin he sanoivat: "Irak on liian lähellä Persiaa, meidän on lähetettävä Hänet kaukaisille maille." Näin Persian hallitus jatkoi sinnikkäästi, kunnes Bahá'u'lláh karkotettiin Irakista Konstantinopoliin. Mutta jälleen he huomasivat, että Hän ei horjunut hiukkaakaan. He sanoivat: "Konstantinopoli on monenlaisten kansojen ja kansakuntien kohtaamispaikka, ja siellä on paljon persialaisia." Siksi he ryhtyivät taas toimiin ja saivat Hänet karkotetuksi Adrianopoliin. Mutta tuo liekki kasvoi vielä suurempaan roihuun, ja Jumalan asian merkitys kasvoi vieläkin suuremmaksi. Lopuksi persialaiset sanoivat: "Mikään näistä ei ole ollut nöyryyttävä paikka: Hänet on lähetettävä sellaiseen paikkaan, missä Hän joutuu häpeään ja saa kärsiä vastoinkäymisiä ja vainoa ja missä Hänen sukulaisensa ja seuraajansa joutuvat kestämaan mitä ankarampia kärsimyksiä." Niinpä he valitsivat 'Akkán vankilakaupungin, joka oli tarkoitettu kapinallisille, murhaajille, varkaille ja maantierosvoille, ja näin he pakottivat Hänet tekemisiin tällaisten ihmisten kanssa. Mutta Jumalan voima tuli ilmeiseksi, sillä tästä vankilasta tuli keino edistää Hänen uskoaan ja ylistää Hänen sanaansa. Bahá'u'lláh'in suuruus tuli ilmeiseksi siitä, että Hän onnistui tällaisesta vankilasta käsin ja näin nöyryyttävissä oloissa muuttamaan Persian tilanteen täysin, voittamaan vihollisensa ja osoittamaan kaikille asiansa vastustamattoman voiman. Hänen pyhät opetuksensa levisivät kaikille seuduille, ja Hänen asiansa oli lujalla perustalla.
- 83 Hänen vihollisensa nousivat Persian kaikissa provinsseissa erittäin vihamielisinä ja sieppasivat ja tappoivat, pieksivät ja polttivat, riistivät asuinsijat tuhannelta perhekunnalta ja käyttivät kaikkea mahdollista väkivaltaa Hänen asiansa tukahduttamiseksi. Kaikesta tästä huolimatta Bahá'u'lláh edisti asiaansa ja levitti opetuksiaan tästä murhaajien, varkaiden ja maantierosvojen vankilasta käsin, havahdutti monet katkerimmista vihollisistaan ja teki heistä lujia uskovia. Sellainen oli Hänen tekojensa vaikutus, että Persian hallitus heräsi unestaan ja oli pahoillaan siitä, mitä pahantahtoiset uskonoppineet olivat saaneet aikaan.
- 84 Kun Bahá'u'lláh saapui tähän vankilaan Pyhään maahan, tarkkanäköiset sielut havahtuivat siihen, että ne ennustukset, jotka Jumala oli lausunut profeettojensa kielellä puhuen kaksi tai kolme tuhatta vuotta aikaisemmin, olivat toteutuneet ja että Hänen lupauksensa olivat täyttyneet, sillä Hän oli ilmoittanut tietyille profeetoille ja tehnyt tietäväksi Pyhälle maalle, että sotajoukkojen Herra ilmaistaisiin siellä. Kaikki nämä lupaukset täyttyivät, ja voi tuskin kuvitella, kuinka Bahá'u'lláh olisi

- voinut lähteä Persiasta ja pystyttää telttansa tähän pyhitettyyn maahan ilman vihollistensa vastustusta sekä karkotustaan ja maanpakolaisuuttaan. Hänen vihollistensa tarkoituksena oli, että tämä vankeus tuhoaisi ja tekisi tyhjäksi Hänen asiansa, mutta Hänen vangitsemisestaan tuli sen sijaan mitä selvin vahvistus sille ja keino edistää sitä. Jumalan kutsu saavutti idän ja lännen maat, ja Totuuden auringon säteet valaisivat kaikki maat. Ylistetty olkoon Jumala! Vaikka Bahá'u'lláh oli vanki, Hänen telttansa nousi Karmelille, ja Hän liikkui ympäriinsä mitä majesteettisimmin. Ja jokainen Hänen luokseen saapunut, olipa hän ystävä tai muukalainen, huudahti: ”Tämä ei ole vanki vaan kuningas!”
- 85 Heti vankilaan saavuttuaan Bahá'u'lláh kirjoitti Napoleonille kirjelmän, jonka Hän lähetti Ranskan suurlähettilään välityksellä ja jonka pääsisältö oli seuraava: ”Kysykää, minkä rikoksen Me olemme tehnyt tullaksemme teljetyksi tähän vankilaan.”⁽¹⁸⁾ Napoleon ei vastannut. Sitten tuli julki toinen kirjelmä, joka sisältyy Súriy-i-Haykaliin ja jossa tärkeimpänä todetaan seuraava: ”Oi Napoleon! Koska et ole kuunnellut kutsuani ja vastannut siihen, menetät valtasi ja muutut mitättömyydeksi.”⁽¹⁹⁾ Tämä kirje lähetettiin Napoleonille postitse César Catafagon⁽²⁰⁾ kautta, ja Hänen maanpaossa olevat toverinsa olivat siitä täysin tietoisia. Tämän kirjelmän sisältö tavoitti nopeasti koko Persian, sillä Kitáb-i-Haykal lähetettiin tuolloin maan joka kolkkaan, ja tämä kirjelmä sisältyi siihen. Tämä tapahtui vuonna 1869, ja koska tätä Súriy-i-Haykalia oli levitetty kautta Persian ja Intian, se oli kaikkien uskovien saatavilla ja he odottivat, mitä tästä kirjelmästä seuraisi. Pian sen jälkeen, vuonna 1870, sota syttyi raivoamaan Saksan ja Ranskan välille, ja vaikka kukaan ei tuolloin odottanut Saksan voittoa, Napoleon kärsi murskatappion, antautui vihollisilleen ja näki kunniansa muuttuvan syvimmäksi nöyryytykseksi.
- 86 Samoin muut kuninkaat saivat muistioita, niiden joukossa kirje Hänen majesteetilleen šaahi Náṣiri'd-Dínille. Tuossa kirjelmässä Bahá'u'lláh sanoi: ”Kutsu minut luoksesi ja kokoa kaikki uskonoppineet ja pyydä todisteita ja todistuksia, jotta totuus voitaisiin erottaa erheestä.”⁽²¹⁾ Hänen majesteettinsa lähetti Bahá'u'lláhin kirjelmän uskonoppineille ja antoi heille tämän tehtävän, mutta he eivät uskaltaneet ryhtyä siihen. Hän pyysi sitten seitsemää tunnetuinta uskonoppinutta vastaamaan tähän kirjelmään. Vähän ajan kuluttua nämä palauttivat sen sanoen: ”Tämä mies on islamin uskon vastustaja ja kuninkaan vihollinen.” Hänen majesteettinsa Persian šaahi oli kovin ärtynyt ja sanoi: ”Tässä on kyse todisteista ja todistuksista, totuudesta ja erheestä. Miten se liittyy vihamielisyyteen valtiota kohtaan? Kuinka surkuteltavaa, että olemme osoittanut niin suurta kunnioitusta näille uskonoppineille, mutta he eivät pysty edes vastaamaan tähän kirjelmään.”
- 87 Lyhyesti sanottuna kaikki, mikä on kirjattu muistioihin kuninkaille, on toteutunut. Tarvitsee vain verrata niiden sisältöä vuoden 1870 jälkeen tapahtuneeseen, niin huomaa, että jokainen ennustus on toteutunut, lukuun ottamatta muutamia vielä tulevaisuudessa ilmi tulevia.
- 88 Lisäksi vieraat kansat ja muut kuin uskovat laskivat Bahá'u'lláhin ansioksi ihmetekoja. Jotkut uskoivat, että Hän oli pyhimys, ja jotkut jopa kirjoittivat tästä kertomuksia, kuten Siyyid Dávudí, sunnalainen uskonoppinut Baghdádista, joka laatimassaan lyhyessä tutkielmassa kertoi eräässä yhteydessä tietyistä Bahá'u'lláhin poikkeuksellisista urotöistä. Vielä tänäkin päivänä kaikkialla itämailla on ihmisiä, jotka eivät usko Bahá'u'lláhin olevan Jumalan ilmaisi ja mutta pitävät Häntä pyhimyksenä ja laskevat Hänen ansiokseen ihmetekoja.

- 89 Kokoavasti voidaan todeta, että ainoakaan Bahá'u'lláhia tapaamaan päässyt sielu, olipa hän ystävä tai vihollinen, ei jättänyt tunnustamatta ja vahvistamatta Hänen suuruuttaan. Vaikka hänestä ei kenties tullut uskovaa, hän todisti poikkeuksetta Bahá'u'lláhin suuruudesta. Tuskin joku ehti saapua Hänen eteensä, kun kohtaaminen jo vaikutti tulijaan niin, ettei hän useimmissa tapauksissa kyennyt saamaan sanaakaan suustaan. Kuinka usein katkera vihollinen päättikään sydämessään sanoa sitä ja tätä tai kinastella niistä ja näistä Hänen luokseen päästyään, mutta huomasi olevansa ällikällä lyöty, joutuneensa ymmälleen ja mykistyvänsä täysin!
- 90 Bahá'u'lláh ei ollut opiskellut arabiaa, Hänellä ei ollut ollut opettajaa tai neuvonantajaa eikä Hän ollut käynyt mitään koulua. Silti Hänen arabiankielisen puheensa sekä arabiankielisten muistiotensa kaunopuheisuus ja sujuvuus hämmästyttivät kaikkein sanavalmeimpia ja oppineimpia arabialaisen kirjallisuuden tuntijoita, ja kaikki tunnustivat, että Hänen saavutuksensa tällä alalla olivat vailla vertaistaan tai kaltaistaan.
- 91 Jos tutkimme huolellisesti tooran tekstiä, huomaamme, että ainutkaan Jumalan ilmaisijoista ei koskaan sanonut kieltäjilleen: ”Minkä tahansa ihmeen halajattekini, sen olen valmis tekemään ja alistun mihin tahansa ehdottamaanne kokeeseen.” Bahá'u'lláh totesi kuitenkin selvästi kirjelmässään šaahille: ”Kootkaa yhteen uskonoppineet ja kutsukaa Minut luoksenne, jotta todisteet ja todistukset voitaisiin osoittaa päteviksi.”
- 92 Viidenkymmenen vuoden ajan Bahá'u'lláh kesti vihollisiaan vuoren lailla: He kaikki pyrkivät murskaamaan Hänet, he kaikki hyökkäsivät Häntä vastaan, he juonittelivat tuhannesti ristiinnaulitakseen ja tuhotakseen Hänet, ja kaikkien noiden viidenkymmenen vuoden ajan Hän oli mitä suurimmassa vaarassa.
- 93 Persian tila taas on tähän päivään asti ollut niin viheliäinen ja rappeutunut, että jokainen sen todellisen tilanteen tunteva järkävä ihminen tunnustaa, asuipa hän sen rajojen sisäpuolella tai ulkopuolella, että sen edistys, sen vauraus ja sen sivistys riippuvat täysin tämän maineikkaan Olennon opetusten levittämisestä ja Hänen periaatteidensa tunnetuksi tekemisestä.
- 94 Siunattuna elinaikanaan Kristus opetti tosiasiaa vain yhtätoista sielua, joista merkittävin, Pietari, kuitenkin kielsi Hänet kolmesti, kun häntä koeteltiin. Katsokaa, kuinka tästä huolimatta Kristuksen asia sittemmin levisi koko maailmaan kaikkialle! Tänä päivänä Bahá'u'lláh on opettanut tuhansia sieluja, jotka miekan uhan alaisina ovat kohottaneet ylimmäiseen taivaaseen huudon ”Oi Sinä Kirkkauksien kirkkaus!”⁽²²⁾ ja joiden kasvot ovat hohtaneet yhtä kirkkaasti kuin kulta koettelemusten ahjossa. Päätelkää siis tästä, mitä on tapahtuva tulevaisuudessa!
- 95 Nyt meidän on oltava rehellisiä ja tunnustettava, millainen ihmiskunnan opettaja tämä kuulu Olento oli, millaisia suurenmoisia merkkejä Hän ilmaisi ja millainen valta ja voima on toteutunut olemassaolon maailmassa Hänen kauttaan.

10 Järkiperäiset todisteet ja perinnäiset perustelut pyhistä kirjoituksista

- 96 Tänäpäin puhumme ruokapöydässä hieman todisteista. Jos olisitte tulleet tähän siunattuun paikkaan tuon loistavimman Valon⁽²³⁾ ilmestymisen päivinä, astuneet Hänen läsnäolonsa esikartanoon ja nähneet Hänen säteilevät kasvonsa, olisitte käsittäneet, että Hänen lausumansa sanat ja Hänen

- kauneutensa eivät kaipaa enempiä todisteita. Kuinka lukuisat ovatkaan ne sielut, joista heti Hänen luokseen päästyään tuli vakaita uskovia ja jotka eivät tarvinneet enempiä todisteita! Jopa ne, jotka olivat täynnä mitä kiihkeintä vihaa ja vastustusta, todistivat Bahá'u'lláhin suuruudesta Hänet tavattuun ja sanoivat: ”Tämä on todellakin merkittävä mies, mutta miten valitettavaa on, että hän väittää tällaista! Sillä sanoisipa hän mitä tahansa muuta, se olisi otollista.”
- 97 Nyt, kun tuo Totuuden johtotähti on laskenut, todisteet ovat kaikille tarpeen, ja niinpä me olemme paneutuneet järkiperaisten todisteiden esittämiseen. Mainittakoon vielä yksi asia, ja tämän kiistattoman todisteen pitäisi yksistään riittää kenelle tahansa rehelliselle sielulle: Tämä maineikas Olento edisti asiaansa Suurimmasta vankilasta käsin, josta Hänen valonsa loisti, Hänen maineensa kiiri ympäri maapallon ja Hänen kirkkautensa sana ylsi sekä idän että lännen maille. Tähän päivään mennessä tällaista ei ole milloinkaan tapahtunut, jos asiaa tarkastellaan rehellisesti. Mutta on sieluja, jotka eivät arvioisi rehellisesti vaikka kuulisivat kaikki maailman todisteet! Valtiot ja kansat eivät väellä ja voimallakaan mahtaneet Hänelle mitään, kun taas Hän yksin ja kenenkään auttamatta, vääryyttä kärsineenä ja vangittuna toteutti kaiken, minkä oli aikonut.
- 98 En aio mainita Bahá'u'lláhin ihmetekoja, sillä kuulija saattaisi sanoa niiden olevan pelkkää perimätietoa, joka voi olla totta tai sitten ei. Tämä koskee myös evankeliumia, missä kertomukset Kristuksen ihmeteoista ovat peräisin Hänen opetuslapsiltaan eivätkä muilta, jotka olisivat ne nähneet, ja juutalaiset kiistävät ne. Jos kuitenkin mainitsisin Bahá'u'lláhin yliluonnolliset teot, niitä on paljon ja itämailla ne myöntävät todeksi kiistatta jopa jotkut niistä, jotka eivät ole uskovia. Nämä kertomukset eivät kuitenkaan voi olla kaikille ratkaiseva todiste ja todistus, koska kuulija saattaisi sanoa, että ne eivät tosiasiaa pidä paikkaansa, sillä myös muiden uskontokuntien kannattajat kertovat johtajiensa tekemistä ihmeteoista. Esimerkiksi hindut kertovat joistakin Brahman ihmeteoista. Miten voimme tietää, että nuo ovat perättömiä ja että nämä ovat paikkansa pitäviä? Jos nämä ovat muistiin merkittyjä kertomuksia, niin ovat nuo toisetkin, ja jos nämä on yleisesti todistettu oikeiksi, niin sama pätee noihin toisiinkin. Näin ollen tällaiset kertomukset eivät riitä todisteeksi. Tietenkin ihmeteko voi olla todiste jollekulle sen omin silmin nähneelle, mutta silloinkaan hän ei välttämättä voisi olla varma, oliko hänen näkemänsä todellinen ihmeteko vai pelkkää noituutta. Tosiaankin eräiden taikureiden on myös sanottu tehneen poikkeuksellisia mainetekoja.
- 99 Lyhyesti sanottuna ajatuksenamme on, että Bahá'u'lláhista voitiin huomata monia uskomattomia asioita, mutta emme mainitse niitä, sillä ne eivät ole todisteita eivätkä todistuksia koko ihmiskunnalle, eivätkä ne ole edes ratkaiseva todiste niille, jotka näkivät ne ja jotka saattavat katsoa niiden johtuneen taikuudesta.
- 100 Lisäksi suurimmalla osalla profeettojen tekemiksi sanotuilla ihmeteoilla on sisäinen merkitys. Esimerkiksi evankeliumiin on kirjattu, että Kristuksen marttyyrikuoleman jälkeen tuli pimeää, maa järisi, temppelin esirippu repesi kahtia ja kuolleet nousivat haudoistaan. Jos tämä olisi silmin nähty tapahtunut, se olisi ollut ällistytävää. Tällainen tapahtuma olisi eittämättä tallennettu tuon ajan aikakirjoihin ja täyttänyt ihmisten sydämen kauhulla. Sotilaat olisivat vähintäänkin ottaneet Kristuksen alas ristiltä tai paenneet. Mutta koska näitä tapahtumia ei ole tallennettu mihinkään historiankirjoihin, on selvää, että niitä ei ole tarkoitus ymmärtää kirjaimellisesti vaan niiden sisäisen merkityksen perusteella. Tarkoituksenamme ei ole väittää vastaan vaan pelkästään sanoa, että nämä kertomukset eivät ole ratkaiseva todiste ja että niillä on sisäinen merkitys – ei sen enempää.

- 101 Näin ollen tänään ruokapöydässä tarkastelemme pyhistä kirjoituksista peräisin olevien perinnäisten perustelujen selityksiä, sillä kaikki se, mistä olemme tähän mennessä puhuneet, on ollut järkiperaisiiä todisteita.
- 102 Koska tämä on tuo asema, jossa kiihkeästi janoava kaipaa elämän vettä ja ankarasti ponnisteleva kala pääsee merelle, jossa sairaalloinen sielu etsii todellista lääkäriä ja saa jumalallista parannusta, jossa harhaan kulkenut karavaani löytää oikean reitin ja suunnastaan eksynyt laiva saavuttaa pelastavan rannan – siksi etsijällä on oltava tietynlaisia ominaisuuksia. Ensimmäiseksi hänen on oltava rehellinen ja irrottautunut kaikesta muusta paitsi Jumalasta. Hänen sydämensä on oltava täysin kääntynyt kohti Korkeinta taivaanranta ja vapautunut turhanpäiväisten ja itsekkäiden halujen kahleista, sillä nämä ovat esteitä tällä polulla. Lisäksi hänen on kestettävä kaikki koettelemukset, ilmennettävä suurinta mahdollista puhtautta ja pyhyttä ja luovuttava rakastamasta tai vihaamasta kaikkia maailman kansoja, jottei yhden asian rakastaminen estäisi häntä tutkimasta jotakin toista tai jonkin asian vihaaminen estäisi häntä huomaamasta sen totuutta. Tämä on etsimisen asema, ja etsijällä on oltava nämä ominaisuudet ja ominaispiirteet – toisin sanoen, ennen kuin hän saavuttaa tämän aseman, hänen on mahdotonta olla tietoinen Totuuden auringosta. (24)
- 103 Palatkaamme aiheeseemme. Kaikki maailman kansat odottavat kahta Jumalan ilmaisijaa, joiden on tultava samaan aikaan. Tämä on se, mikä niille kaikille on luvattu. Toorassa juutalaisille luvataan sotajoukkojen Herra ja Messias. Evankeliumissa kerrotaan ennalta Kristuksen ja Eliaksen paluu. Muhammadin uskonnossa on lupaus Mahdista ja Messiaasta. Sama pätee myös zarathustralaisiin ja muihin, mutta tästä asiasta jatkaminen pitkittäisi keskusteluamme. Ajatuksenamme on, että kaikille on luvattu kahden peräkkäisen Jumalan ilmaisijan tuleminen. On ennustettu, että näiden Kaksoisilmaisijoiden kautta maailmasta tulee aivan uusi maailma, koko luomakunta uudistuu, tämä ehdonalainen maailma verhoutuu uuden elämän asuun, oikeudenmukaisuus ja vanhurskaus täyttävät maailman, vihamielisyys ja pahansuopaisuus katoavat, häviää kaikki, mikä aiheuttaa hajaannusta kansojen, rotujen ja valtioiden välillä, ja ykseyden, sopusoinnun ja yksimielisyyden perustaa vahvistetaan. Piittaamattomat havahtuvat horteestaan, sokeat näkevät, kuurot kuulevat, mykät puhuvat, sairast paranevat ja kuolleet heräävät eloon ja sota väistyy rauhan tieltä. Vihamielisyys muuttuu rakkaudeksi, riitojen ja kiistojen perimmäiset syyt katoavat ja ihmiskunta saavuttaa todellisen onnen. Tästä maailmasta tulee taivaan valtakunnan kuvastin, maisesta maailmasta tulee taivaisen maailman valtaistuun. Kaikista kansakunnista tulee yksi kansakunta, kaikista uskonnoista tulee yksi uskonto, koko ihmiskunnasta tulee yksi perhe ja yksi suku, kaikista maan alueista tulee yksi, rotuun, kansallisuuteen, henkilöön, kieleen ja politiikkaan liittyvät ennakkoluulot häviävät ja katoavat, ja kaikki saavuttavat iankaikkisen elämän sotajoukkojen Herran siimeksessä.
- 104 Seuraavaksi näiden Kaksoisilmaisijoiden tuleminen on todistettava tarkastelemalla pyhiä kirjoituksia ja tukeutumalla profeettojen sanoihin. Sillä tarkoituksenamme on nyt esittää perusteluja pyhistä kirjoituksista, koska näiden kahden Jumalan ilmaisijan totuuden vahvistavat järkiperaiset todisteet esitettiin tässä pöydässä muutama päivä sitten. (25)
- 105 Danielin kirjassa Jerusalemin jälleenrakentamisen ja Kristuksen marttyyrikuoleman väliseksi ajaksi on määritetty seitsemänkymmentä viikkoa, (26) sillä Kristuksen marttyyrikuoleman kautta uhraaminen päättyy ja alttari tuhoutuu. Tämä ennustus viittaa täten Kristuksen tulemiseen.

- 106 Nämä seitsemänkymmentä viikkoa alkavat Jerusalemin palauttamisesta ja jälleenrakentamisesta, josta kolme kuningasta antoi neljä käskykirjettä. Ensimmäisen antoi Kyyros vuonna 536 eKr., ja se on kirjattu Esran kirjan ensimmäiseen lukuun. Toisen käskykirjeen Jerusalemin jälleenrakentamisesta antoi Persian Dareios vuonna 519 eKr., ja se on kirjattu Esran kirjan kuudenteen lukuun. Kolmannen käskykirjeen antoi Artakserkses seitsemäntenä hallitusvuotenaan eli vuonna 457 eKr., ja se on kirjattu Esran kirjan seitsemänten lukuun. Neljännen käskykirjeen Artakserkses antoi vuonna 444 eKr., ja siitä kerrotaan Nehemian kirjan toisessa luvussa.
- 107 Daniel tarkoitti tuota kolmatta käskykirjettä, joka annettiin vuonna 457 eKr. Seitsemänkymmentä viikkoa on 490 päivää. Raamatun tekstin mukaan jokainen päivä on yksi vuosi, sillä toorassa sanotaan: ”Herran päivä on yksi vuosi.”⁽²⁷⁾ Siksi 490 päivää on 490 vuotta. Artakserkses antoi kolmannen käskykirjeensä 457 vuotta ennen Kristuksen syntymää, ja Kristus oli kolmekymmentäkolme vuotta vanha marttyyrikuolemansa ja taivaaseenastumisensa aikaan. Kun lukuun 457 lisätään kolmekymmentäkolme, saadaan luku 490, joka on Danielin ilmoittama ajankohta Kristuksen tulolle.
- 108 Mutta Danielin kirjan jakeessa 9:25 tämä ilmaistaan toisella tavalla, nimittäin seitsemänä viikkona ja kuutenakymmenenäkahtena viikkona, mikä eroaa selvästi ensimmäisestä toteamuksesta. Monet ovat turhaan yrittäneet sovittaa toisiinsa näitä kahta toteamusta. Miten yhdessä kohtaa voidaan tarkoittaa seitsemääkymmentä viikkoa ja toisessa kohtaa kuuttakymmentäkahta viikkoa ja seitsemää viikkoa? Nämä kaksi toteamusta eivät vastaa toisiaan.
- 109 Oikeastaan Daniel tarkoittaa kahta eri ajankohtaa. Toinen alkaa Artakserkseen Esralle antamasta käskykirjeestä Jerusalemin jälleenrakentamiseksi, ja se vastaa niitä seitsemääkymmentä viikkoa, jotka päättyivät Kristuksen taivaaseenastumiseen, jolloin uhraaminen ja uhrilahjojen antaminen loppuivat Hänen marttyyrikuolemansa myötä. Toinen alkaa Jerusalemin jälleenrakentamisen päätyttyä eli kuusikymmentäkaksi viikkoa ennen Kristuksen taivaaseenastumista. Jerusalemin jälleenrakentaminen kesti seitsemän viikkoa, joka vastaa neljääkymmentäyhdeksää vuotta. Seitsemän viikkoa lisättynä kuuteenkymmeneenkahteen on yhteensä kuusikymmentäyhdeksän viikkoa, ja viimeisellä viikolla tapahtui Kristuksen taivaaseenastuminen. Näin tulee täyteen seitsemänkymmentä viikkoa, eikä ristiriitaa enää ole.
- 110 Nyt kun Kristuksen tuleminen on todistettu Danielin ennustusten avulla, vahvistakaamme seuraavaksi Bahá’u’lláhin ja Bábin tulemisen ajankohta. Tähän mennessä olemme antaneet vain järkipäisiä todisteita. Tarkastelkaamme nyt perinnäisiä perusteluja.
- 111 Danielin kirjan jakeessa 8:13 sanotaan: ”Sitten minä kuulin pyhien enkelien puhuvan, ja yksi heistä kysyi toiselta: Kuinka kauan meidän täytyy katsella tätä? Päivittäinen uhri on poissa, jumalattomuus levittää tuhoa, ja pyhäkkö ja palvelus on tallattu maahan! Toinen vastasi: Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.” Sitten siinä sanotaan: ”sillä näky koskee lopun aikaa”. Toisin sanoen, kuinka kauan tämä onnettomuus, tämä tuho, tämä nöyryytys ja alennustila kestää? Tai milloin Jumalan ilmoituksen aamu koittaa? Sitten hän sanoi: ”Niin kauan, että kaksituhatta kolmesataa iltaa ja aamua on kulunut; sitten nousee pyhäkkö taas kunniaan.” Lyhyesti sanottuna kyse on siitä, että hän määrittää 2 300 vuoden ajanjakson, sillä tooran tekstin mukaan jokainen päivä on yksi vuosi. Näin ollen Jerusalemin jälleenrakentamista koskevan Artakserksen käskykirjeen antamispäivästä Kristuksen syntymäpäivään on 456 vuotta, ja Kristuksen syntymästä Bábin tulon päivään on 1 844 vuotta, ja jos tähän lukuun lisätään 456 vuotta,

saadaan 2 300 vuotta. Toisin sanoen Danielin näyn toteutuminen tapahtui vuonna 1844 jKr., ja tämä on Bábin tulemisen vuosi. Tutkikaa Danielin kirjan tekstiä ja huomata, kuinka selvästi hän määrittelee Bábin tulemisen vuoden! Tätä selkeämpää ennustusta jollekin Jumalan ilmaisijalle ei todellakaan voisi olla.

- 112 Matteuksen kirjan jakeessa 24:3 Kristus sanoo selvästi, että se, mitä Daniel tarkoitti tällä ennustuksella, oli tulemisen ajankohta, ja tämä on kyseinen jae: ”Kun Jeesus sitten istui Öljymäellä eikä siellä ollut muita, opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kyselivät: Sano meille, milloin se kaikki tapahtuu. Mikä on merkinä sinun tulostasi ja tämän maailman lopusta?” Hän vastasi muun muassa seuraavin sanoin: ”Kun siis näette pyhään paikkaan pystytettynä turmion iljetyksen, josta profeetta Daniel on puhunut – huomatkoon lukija tämän!” Niinpä Hän kehotti heitä tutustumaan Danielin kirjan kahdeksanteen lukuun antaen ymmärtää, että jokainen, joka sitä lukee, kyllä ymmärtäisi, milloin tuo aika koittaa. Huomata, miten selvästi Bábin tuleminen on määritelty toorassa ja evankeliumissa!
- 113 Määritetään nyt Bahá’u’lláhin tulemisen ajankohta toorasta. Tämä päivämäärä lasketaan kuuvuosina Muḥammadin elämäntehtävän ilmoittamisesta ja Hänen muutosta kotikaupungistaan. Sillä Muḥammadin uskonnossa käytetään kuukalenteria, ja kaikki uskonnon harjoittamiseen liittyvät määräykset on ilmoitettu tämän kalenterin mukaisesti.
- 114 Danielin kirjan jakeissa 12:6–7 sanotaan: ”Toinen sanoi pellavavaatteiselle miehelle, joka seisoi virran vesien yläpuolella: Kuinka kauan kestää, ennen kuin kaikki nämä ihmeelliset asiat tapahtuvat? Ja minä näin pellavavaatteisen miehen seisovan virran vesien yllä ja kohottavan oikean ja vasemman kätensä kohti taivasta, ja minä kuulin hänen vannovan Ikuisesti Elävän kautta: Totisesti, on kuluva aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa! Kun pyhän kansan hajaannus on lopussa, tulee kaiken tämän loppu.”
- 115 Koska olen jo selittänyt ”päivän” merkityksen, lisäselvityksiä ei tarvita, mutta haluan sanoa lyhyesti, että jokainen Isän päivä vastaa yhtä vuotta ja jokainen vuosi koostuu kahdestatoista kuukaudesta. Näin ollen kolme ja puoli vuotta on neljäkymmentäkaksi kuukautta ja neljäkymmentäkaksi kuukautta on 1 260 päivää ja jokainen päivä Raamatussa vastaa yhtä vuotta. Ja juuri 1 260 vuoden kuluttua Muḥammadin muutosta kotikaupungistaan muslimikalenterin mukaan Báb, Bahá’u’lláhin edelläkävijä, toi julki elämäntehtävänsä.
- 116 Sen jälkeen jakeissa 11 ja 12 sanotaan: ”Siitä ajasta, jolloin päivittäinen uhri lakkautetaan ja turmion iljetys pystytetään, on kuluva tuhatkaksisataayhdeksänkymmentä päivää. Onnellinen se, joka jaksaa odottaa ja kestää tuhatkolmesataakolmekymmentäviisi päivää!”
- 117 Tämän kuukalenterin mukaisen ajanlaskun alkamisajankohta on Muḥammadin profeetan aseman julistamisen päivä Híjázin maassa, ja se tapahtui kolme vuotta Hänen elämäntehtävänsä ilmoittamisen jälkeen, koska aluksi Muḥammadin profeetan asema oli salainen, ja kaikki paitsi Kh adíjih ja Ibn-i-Nawfal tiesivät siitä vasta, (28) kun se ilmoitettiin julkisesti kolme vuotta myöhemmin. Bahá’u’lláh ilmoitti olevansa Jumalan ilmaisija, kun 1 290 vuotta oli kulunut Muḥammadin elämäntehtävän julistamisesta. (29)

11 Johanneksen evankeliumin yhdenkymmentäluvun selitys

- 118 Ilmestyskirjan jakeissa 11:1–2 sanotaan: ”Sitten minulle annettiin mittakeppi, joka oli kuin sauva, ja minulle sanottiin: Mene mittaamaan Jumalan temppeli ja alttari ja laske ne, jotka siellä rukoilevat. Temppelin ulompaa esipihaa älä kuitenkaan lue mukaan, jätä se mittaamatta, sillä se on annettu vieraiden kansojen haltuun. Ne polkevat pyhää kaupunkia neljäkymmenen kahden kuukauden ajan.”
- 119 Tässä mainitulla ruokosauvalla tarkoitetaan Täydellistä ihmistä, ja Häntä verrataan ruokoon siksi, että kun ruo’osta on kokonaan puhdistettu ja poistettu sen ydin, sillä pystytään tuottamaan suurenmoisia säveliä. Lisäksi nämä laulut ja sävelmät eivät ole lähtöisin itse ruo’osta vaan siihen puhaltavasta soittajasta. Samalla tavoin tuon siunatun Olennon pyhitetty sydän on vapaa ja tyhjä kaikesta muusta paitsi Jumalasta, sille on vastenmielistä viehtymys mihinkään itsekkääseen mielihaluun ja se on sellaisesta vapautunut sekä sillä on mitä läheisin yhteys jumalallisen hengen tuulahduksiin. Hänen lausumansa sanat eivät ole peräisin Hänestä itsestään vaan täydellisestä Soittajasta ja jumalallisesta ilmoituksesta. Siksi Häntä verrataan ruokoon, ja tuo ruoko on kuin sauva, sillä se on heikkojen apu ja jokaisen kuolevaisen sielun tuki. Se on Todellisen paimenen sauva, jolla Hän varjelee laumaansa ja johdattaa sitä Jumalan valtakunnan laitumilla.
- 120 Sitten on sanottu, että enkeli puhui hänelle: ”Mene mittaamaan Jumalan temppeli ja alttari ja laske ne, jotka siellä rukoilevat.” Tämä tarkoittaa punnitsemista ja mittaamista. Mittaaminen on jonkin asian määrän määrittämistä. Näin ollen enkeli sanoi: Punnitse kaikkeinpyhin ja alttari ja ne, jotka siellä palvovat – toisin sanoen tutki heidän todellinen tilansa, selvitä heidän arvonsa ja asemansa, heidän saavutuksensa, oivalliset ominaisuutensa, käytöksensä ja ominaislaatunsa ja perehdy niiden pyhien sielujen mysteereihin, jotka kaikkeinpyhimmässä ovat puhtauden ja pyhyiden asemassa.
- 121 ”Temppelin ulompaa esipihaa älä kuitenkaan lue mukaan, jätä se mittaamatta, sillä se on annettu vieraiden kansojen haltuun.” Kun Jerusalemin valloitettiin kristillisen ajanjakson seitsemännen vuosisadan alussa, kaikkeinpyhin eli Salomon pystyttämä rakennus säilyi ulkonaisesti, mutta sen uloin esipiha anastettiin juutalaisilta ja luovutettiin vieraille kansoille.
- 122 ”Ne polkevat pyhää kaupunkia neljäkymmenen kahden kuukauden ajan.” Toisin sanoen vieraat kansat ottavat Jerusalemin haltuunsa ja hallitsevat sitä neljäkymmentäkaksi kuukautta eli – koska yksi päivä vastaa yhtä vuotta – 1 260 vuotta, joka on Qur’ánin uskontojärjestelmän kesto. Sillä Raamatun tekstin mukaan yksi päivä vastaa yhtä vuotta, kuten on sanottu Hesekielin jakeessa 4:6: ”Sinun tulee kantaa myös Juudan kansan synnit, ja minä panen sinut kantamaan niitä päivän vuotta kohden, neljäkymmentä päivää.”
- 123 Tämä ennustus koskee islamin uskontojärjestelmän aikaa, jolloin Jerusalemin joutui sorron ikeeseen, mikä tarkoittaa, että se häpäistiin, kun taas kaikkeinpyhin säilyi koskemattomana, varjeltuna ja kunnioitettuna. Näin oli asian laita vuoteen 1260 asti. Tämä 1 260 vuotta on ennustus, joka koskee Bábin, Bahá’u’lláhiin johtavan ”Portin”, tulemistä, joka tapahtui vuonna 1260 hidžran jälkeen. Koska 1 260 vuoden ajanjakso on päättynyt, Jerusalemin pyhä kaupunki alkaa nyt taas menestyä ja kukoistaa. Jokainen, joka näki Jerusalemin kuusikymmentä vuotta sitten ja näkee sen uudelleen nykyisin, huomaa, miten se on alkanut menestyä ja kukoistaa ja miten se on saanut maineensa takaisin.

- 124 Tämä on näiden Ilmestyksen säkeiden ulkonainen merkitys, mutta niillä on myös sisäinen selitys ja vertauskuvallinen merkitys, joka on seuraavanlainen. Jumalan uskonto koostuu kahdesta osasta: Yksi osa on sen varsinainen perusta ja kuuluu henkiseen maailmaan, toisin sanoen se on yhteydessä henkisiin hyveisiin ja jumalallisiin ominaisuuksiin. Tätä osaa ei voi muuttaa eikä parantaa: Se on kaikkeinpyhin, joka muodostaa Aatamin, Nooan, Aabrahamin, Mooseksen, Kristuksen, Muḥammadin, Bábin ja Bahá'u'lláhin uskonnon ytimen ja joka säilyy kaikkien profeetallisten uskontojärjestelmien ajan. Sitä ei koskaan kumota, sillä se koostuu pikemminkin henkisestä kuin aineellisesta totuudesta. Se on uskoa, tietoa, varmuutta, oikeudenmukaisuutta, hurskautta, ylevämielisyyttä, luotettavuutta, rakkautta Jumalaan ja lähimmäisenrakkautta. Se on laupeutta köyhiä kohtaan, tukea sorretuille, anteliaisuutta puutteenalaisille ja sortuneiden auttamista jaloilleen. Se on puhtautta, irrottautumista, nöyryyttä, pitkämielisyyttä, kärsivällisyyttä ja uskollisuutta. Nämä ovat jumalallisia ominaisuuksia. Näitä käskyjä ei koskaan kumota, vaan ne pysyvät voimassa ja pätevinä iankaikkisesti. Nämä inhimilliset hyveet uudistetaan jokaisessa uskontojärjestelmässä, sillä kunkin uskontojärjestelmän päättyessä Jumalan lain henki, joka koostuu inhimillisistä hyveistä, raukeaa sisällöltään ja säilyy vain muodoltaan.
- 125 Niinpä Mooseksen uskontojärjestelmän lopulla, joka osui yksiin Kristuksen tulemisen kanssa, Jumalan todellinen uskonto hävisi juutalaisten keskuudesta ja jätti jälkeensä hengettömän muodon. Kaikkeinpyhintä ei enää ollut, mutta temppelin uloin esipiha – joka merkitsee uskonnon ulkoista muotoa – joutui vieraiden kansojen käsiin. Samoin ei ole enää Kristuksen uskonnon sisintä sydäntä, jonka sisältönä ovat suurimmat inhimilliset hyveet, mutta sen ulkoinen muoto on jäänyt pappien ja munkkien käsiin. Samoin Muḥammadin uskonnon perustaa ei ole enää olemassa, mutta sen ulkoinen muoto on yhä islamilaisten uskonoppineiden käsissä.
- 126 Ne Jumalan uskonnon perusteet, jotka ovat henkisiä ja joiden sisältönä ovat inhimilliset hyveet, eivät kuitenkaan ole koskaan kumottavissa vaan ovat ainaisia ja iankaikkisia, ja ne vahvistetaan jokaisessa profeetallisessa uskontojärjestelmässä.
- 127 Jumalan uskonnon toinen osa, joka liittyy aineelliseen maailmaan ja koskee sellaista kuin paastoa, rukousta, palvontaa, avioliittoa, avioeroa, orjien vapauttamista, oikeudenkäyttöä, liiketoimia sekä ojennuksia ja rangaistuksia murhasta, väkivallasta, varkaudesta ja ruumiinvamman aiheuttamisesta, muuttuu ja korvautuu jokaisessa profeetallisessa uskontojärjestelmässä, ja se saatetaan kumota – sillä käytännöt, liiketoimet, rangaistukset ja muut lait muuttuvat pakostakin kulloisenkin aikakauden tarpeiden mukaan.
- 128 Lyhyesti sanoen ilmauksella ”kaikkeinpyhin” tarkoitetaan sitä henkistä lakia, jota ei voida koskaan muuttaa tai kumota, ja ”pyhä kaupunki” tarkoittaa sitä aineellista lakia, joka voidaan todellakin kumota, ja tämän aineellisen lain – pyhän kaupungin – oli määrä olla sorron ikeen alla 1 260 vuoden ajan.
- 129 ”Minä annan kahdelle todistajalleni tehtäväksi julistaa sanaani säkkivaatteeseen pukeutuneina tuhat kaksisataakuusikymmentä päivää.”⁽³⁰⁾ Näillä kahdella todistajalla tarkoitetaan Jumalan sanansaattajaa Muḥammadia ja Abú Tálibin poikaa ‘Alíta. Qur’ánissa sanotaan, että Jumala puhutteli Muḥammadia sanoen: ”Olemme lähettäneet sinut todistamaan, tuomaan ilosanomaa ja varoittamaan”.⁽³¹⁾ Toisin sanoen Me olemme tehnyt Sinusta sen, joka todistaa, joka välittää ilosanomaa tulevasta ja joka varoittaa Jumalan vihasta. ”Todistaja” tarkoittaa henkilöä, jonka vakuutuksen perusteella asiat

vahvistetaan. Näiden kahden todistajan käskyjä tuli seurata 1 260 päivää kunkin päivän vastatessa yhtä vuotta. Muḥammad oli juuri ja 'Alí oksa, kuten Mooses ja Joosua. Sanotaan, että he olivat "säkkivaatteeseen pukeutuneina", mikä tarkoittaa sitä, että he eivät näyttäneet pukeutuneen uuteen vaan vanhaan vaatteeseen. Toisin sanoen he näyttäisivät aluksi olevan merkityksettömiä muiden kansojen silmissä, eikä heidän asiansa vaikuttaisi uudelta. Sillä Muḥammadin uskonnon henkiset periaatteet vastaavat evankeliumissa olevia Kristuksen periaatteita ja Hänen aineelliset määräyksensä vastaavat suurimmaksi osaksi toorassa olevia. Tämä on vanhan vaateen vertauskuvallinen merkitys.

- 130 "Nämä todistajat ovat ne kaksi oliivipuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä." (32) Näitä kahta Sielua on verrattu oliivipuuihin, koska tuona aikana sytytettiin iltaisin lamput, joissa oli kaikissa oliiviöljyä. Toisin sanoen nämä ovat ne kaksi Sielua, joissa tulee näkyväksi jumalallisen viisauden öljy, jonka ansiosta maailma valaistuu ja joiden kautta Jumalan valo loistaa kirkkaana ja säteilevänä. Heitä on myös verrattu kynttilänjalkoihin. Kynttilänjalka on valon sija ja kohta, josta se virtaa ympäriinsä. Samalla tavoin ohjauksen valo loistaisi säteilevänä näistä sähkövistä kasvoista.
- 131 He seisovat Jumalan edessä – toisin sanoen he ovat nousseet palvelemaan Häntä ja valistivat Hänen luotujaan. He esimerkiksi valistivat Arabian niemimaan raakalaismaisia aavikkolaisheimoja niin, että ne saavuttivat sen ajan inhimillisen sivistyksen korkeimman asteen ja niiden maine ja nimi levisi kaikkialle maailmaan.
- 132 "Jos joku aikoo tehdä heille pahaa, heidän suustaan lähtee tuli, joka nielee heidän vihollisensa." (33) Tämä tarkoittaa sitä, että yksikään sielu ei kykenisi vastustamaan heidän voimaansa. Toisin sanoen, jos joku yrittäisi vääristellä heidän opetuksiaan tai lakiaan, hänet voitettaisiin ja kukistettaisiin sen lain nojalla, joka suppeasti tai laajasti virtaa heidän suustaan. Toisin sanoen he määräisivät niin, että kaikki viholliset, jotka yrittäisivät vahingoittaa tai vastustaa heitä, olisivat tuhon omat. Ja juuri näin tapahtui, sillä heidän vastustajansa kaikki kukistettiin, lyötiin hajalle ja tuhottiin, ja näiden kahden todistajan ilmeisenä apuna oli Jumalan voima.
- 133 "Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta koko sinä aikana, jona he sanaa julistavat." (34) Tämä tarkoittaa sitä, että heillä oli valta yli kaiken tuona aikana. Toisin sanoen Muḥammadin laki ja opetukset sekä 'Alín tulkinnat ja selitykset ovat taivaallista armoa. Jos he haluaisivat suoda tämän armon, heidän vallassaan on tehdä niin, ja jos he haluaisivat muuta, sade ei lankeaisi, ja tässä "sade" tarkoittaa armon virtaamista.
- 134 "Heillä on myös valtuudet muuttaa vedet vereksi." (35) Tämä tarkoittaa sitä, että Muḥammadin profeetan asema oli samanlainen kuin Mooseksen ja että 'Alín voima oli sellainen kuin Joosuan. Tarkemmin sanoen, jos he olisivat niin halunneet, heillä olisi ollut valta muuttaa Niilin vedet vereksi egyptiläisiä ja kieltäjiä varten – tai toisin sanoen heidän tietämättömyytensä ja ylpeytensä takia muuttaa heidän elämänsä lähde heidän kuolemansa aiheuttajaksi. Näin faraon ja hänen kansansa riippumattomuudesta, vauraudesta ja vallasta, jotka olivat tuon kansan elämän lähde, tuli heidän vastustuksensa, kieltämisensä ja ylpeytensä tähden heidän kuolemansa, turmionsa, tuhonsa, alennuksensa ja kurjuutensa todellinen syy. Täten näillä kahdella todistajalla on valta tuhota kansakuntia.

- 135 ”Ja piinata maata kaikenlaisilla vitsauksilla niin usein kuin haluavat.”(36) Tämä tarkoittaa sitä, että heille suotaisiin myös ilmeistä voimaa ja valta-asema, jotta he voisivat koulia väärintekijöitä sekä sorron ja tyrannian ruumiillistumia. Sillä Jumala oli suonut näille kahdelle todistajalle sekä ilmeisen mahdin että sisäisen voiman, ja niinpä he ojensivat ja valistivat autiomaan häijyjä, verenhimoisia ja paheellisia arabeja, jotka olivat raatelevien susien ja petojen kaltaisia.
- 136 ”Kun he ovat päättäneet todistajantyönsä,”(37) – toisin sanoen, kun he ovat tehneet sen, mihin heitä oli käsketty, ja kun he ovat välittäneet jumalallisen sanoman ja edistäneet Jumalan uskontoa ja levittäneet Hänen taivaallisia opetuksiaan, niin että henkisen elämän merkit voisivat näkyä ihmisten sielussa, inhimillisten hyveiden valo voisi loistaa ja nämä aavikkolaisheimot voisivat edistyä merkittävästi.
- 137 ”Käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan, ja se voittaa heidät ja tappaa heidät.”(38) Tällä pedolla tarkoitetaan umajadeja, jotka hyökkäsivät näiden todistajien kimppuun erheen syövereistä käsin. Ja todellakin kävi niin, että umajadit hyökkäsivät Jumalan rakkauteen perustuvaa Muḥammadin uskontoa ja ’Alín totuutta vastaan.
- 138 ”Käy syvyydestä nouseva peto taisteluun heitä vastaan.”(39) Tällä tarkoitetaan henkistä sotaa, mikä tarkoittaa sitä, että peto toimisi täysin vastoin näiden kahden todistajan opetuksia, käyttäytymistä ja luonnetta siinä määrin, että hyveet ja oivalliset ominaisuudet, jotka olivat levinneet kansojen ja maiden keskuuteen heidän valtansa ansiosta, häviäisivät kokonaan, ja eläimellisistä ominaisuuksista ja lihallisista haluista tulisi vallitsevia. Tämä peto ryhtyisi siis sotimaan heitä vastaan ja saisi ylivallan, mikä tarkoittaisi sitä, että tämän pedon levittämän syntisyyden pimeys vallitsisi koko maailmassa ja surmaisi nuo kaksi todistajaa – toisin sanoen se sammuttaisi heidän henkisen elämänsä ihmisten keskuudesta, pyyhkisi pois heidän jumalalliset lakinsa ja opetuksensa ja murskaisi Jumalan uskonnon ja jättäisi jälkeensä pelkän kuolleen ja sieluttoman ruumiin.
- 139 ”Heidän ruumiinsa lojuvat sen suuren kaupungin kadulla, jota profeettojen puheissa kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin.”(40) ”Heidän ruumiinsa” tarkoittaa Jumalan uskontoa ja ”kadulla” tarkoittaa joutumista alttiiksi kaikkien katseille. ”Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa heidän Herransa ristiinnaulittiin” viittaa Syyrian maahan ja etenkin Jerusalemiin, sillä umajadien vallan keskus oli tässä maassa, ja juuri täältä Jumalan uskonto ja jumalalliset opetukset hävisivät ensimmäiseksi ja jättivät jälkeensä sieluttoman ruumiin. ”Heidän ruumiinsa” tarkoittaa Jumalan uskontoa, joka pysyi kuolleen ja sieluttomana ruumiina.
- 140 ”Kolmen ja puolen päivän ajan käy ihmisiä eri kansoista, heimoista, kielistä ja maista katselemassa heidän ruumiitaan, eikä niitä anneta haudata.”(41) Kuten jo selitettiin, pyhien kirjoitusten sanakäänteissä kolme ja puoli päivää tarkoittaa kolmea ja puolta vuotta ja kolme ja puoli vuotta vastaa neljäkymmentäkahta kuukautta ja neljäkymmentäkaksi kuukautta vastaa 1 260 päivää. Koska Raamatun selvän tekstin mukaan jokainen päivä vastaa vuotta, tämä tarkoittaa sitä, että 1 260 vuoden ajan, joka on Qur’ánin uskontojärjestelmän kesto, maat, heimot ja kansat katselisivat heidän ruumiitaan. Toisin sanoen ne pitäisivät Jumalan uskontoa ulkokultaisesti kunniassa mutta eivät toimisi sen mukaisesti. Silti ne eivät halunneet sallia, että nämä ruumiit – Jumalan uskonto – laskettaisiin haudan lepoon. Toisin sanoen ne tahtoivat pitää kiinni sen ulkoisesta muodosta eivätkä tahtoneet antaa sen kokonaan kadota keskuudestaan eivätkä sallia sen ruumiin tuhoutua ja hävitä täysin. Sen sijaan ne aikoivat hylätä sen todellisen sisällön ja säilyttää ulkoisesti sen nimen ja

muiston.

- 141 Tässä tarkoitetaan sellaisia sukuja, kansoja ja maita, jotka ovat kokoontuneet Qur'anin siimekseen. Nämä ovat niitä, jotka eivät halunneet antaa Jumalan asian ja uskonnon tuhoutua ja hävitä myös ulkonaisesti. Niinpä niiden keskuudessa harjoitettiin jossakin muodossa rukoilemista ja paastoamista, mutta Jumalan uskonnon todellinen perusta, joka on hyvä luonne, suoraselkäinen käytös ja jumalallisten mysteerien tuntemus, oli kadonnut. Inhimillisten hyveiden valo, joka kumpuaa Jumalan rakkaudesta ja tuntemuksesta, oli sammunut, ja vallitsi sorron ja hirmuvallan, lihallisten himojen ja saatanallisten ominaisuuksien pimeys, ja Jumalan uskonnon ruumis, joka oli kuin kalmo, oli joutunut alttiiksi kaikkien katseille.
- 142 Sillä niiden 1 260 päivän aikana, yhden päivän vastatessa siis yhtä vuotta islamin uskontojärjestelmän keston aikana, heidän seuraajansa hukkasivat kaiken sen, minkä nämä kaksi Henkilöä olivat luoneet Jumalan uskonnon perustaksi. Inhimillisten hyveiden – jotka ovat Jumalan lahjoja ja jotka olivat tämän uskonnon sielu – jäljet hävisivät siinä määrin, että totuudellisuus, oikeudenmukaisuus, rakkaus, sopusointu, puhtaus, pyhyys, irrottautuneisuus ja kaikki taivaalliset ominaisuudet hävisivät heidän keskuudestaan ja uskonnosta jäi jäljelle pelkkä rukous ja paasto. Tämä tilanne kesti 1 260 vuotta, mikä vastaa Qur'anin uskontojärjestelmän kestoä. Oli kuin nämä kaksi Henkilöä olisivat kuolleet ja heidän ruumiinsa olisivat jääneet ilman sielua.
- 143 ”Maan asukkaat iloitsevat heidän kohtalostaan, pitävät juhlia ja lähettävät toisilleen lahjoja, sillä nuo kaksi profeettaa olivat pahoin vaivanneet maan asukkaita.”(42) ”Maan asukkaat” tarkoittavat muita kansoja ja maita, kuten Euroopan ja kaukaisten Aasian maiden kansoja, jotka nähdessään, että islamin luonne oli täysin muuttunut, että Jumalan uskonto oli hylätty, että hyveellisyys, säädyllyisyys ja kunnia olivat hävinneet ja että ihmisten luonne oli turmeltunut, riemuitsivat siitä, että muslimien moraali oli rappeutunut ja että sen vuoksi he olivat joutumassa muiden kansojen kukistamiksi. Ja tämä todellakin toteutui mitä silmiinpistävimällä tavalla. Todistakaa, kuinka on nöyryytetty ja alistettu tätä kansaa, jolla kerran oli valta yli kaikkien muiden!
- 144 Muut kansat ”lähettävät toisilleen lahjoja”, mikä tarkoittaa, että ne auttaisivat toiset toisiaan, sillä ”nuo kaksi profeettaa olivat pahoin vaivanneet maan asukkaita”. Toisin sanoen ne kukistivat ja alistivat maailman muut kansat ja maat.
- 145 ”Mutta noiden kolmen ja puolen päivän kuluttua tuli profeettoihin elämän henki, jonka Jumala oli lähettänyt, ja he nousivat jaloilleen. Kauhu valtasi kaikki, jotka sen näkivät.”(43) Kolme ja puoli päivää on 1 260 vuotta, kuten aiemmin selitettiin. Näihin kahteen Henkilöön, joiden ruumiit lojuivat sieluttomina – toisin sanoen niihin opetuksiin ja siihen uskontoon, jotka Muḥammad oli perustanut ja joita 'Alí oli edistänyt, joiden todellinen olemus oli hävinnyt ja joista oli jäänyt jäljelle vain tyhjä kuori – puhallettiin taas henki. Toisin sanoen aineellisuudeksi muuttunut Jumalan uskonnon henkisyys, paheiksi muuttuneet hyveet, vihaksi muuttunut Jumalan rakkaus, pimeydeksi muuttunut valo, saatanallisiksi ominaisuuksiksi muuttuneet jumalalliset ominaisuudet, sortovallaksi muuttunut oikeudenmukaisuus, pahantahtoisuudeksi muuttunut laupeus, tekopyhyydeksi muuttunut vilpittömyys, erheeksi muuttunut ohjaus, haureudeksi muuttunut siveys – kaikki nämä jumalalliset opetukset, taivaalliset hyveet ja oivalliset ominaisuudet sekä henkiset lahjat – uudistuivat kolmen ja puolen päivän kuluttua (mikä pyhissä kirjoituksissa käytettyjen sanojen mukaan on 1 260 vuotta) Bábin tulon ja Quddúsin uskollisuuden myötä.

- 146 Näin puhalsivat pyhyiden tuulahdukset, totuuden valo loisti, elämää antava kevät saapui ja opastuksen aamu koitti. Nämä kaksi kuollutta ruumista herätettiin jälleen eloon, ja nämä kaksi suurta Henkilöä – toinen perustaja ja toinen edistäjä – nousivat ja olivat kuin kaksi kynttilänjalkaa, sillä he valaisivat koko maailman totuuden valolla.
- 147 ”He kuulivat, kuinka taivaasta huudettiin kovalla äänellä: Nouskaa tänne! Ja vihollistensa nähden profeetat nousivat pilven kannattelemina taivaaseen.”(44) Tämä tarkoittaa sitä, että he kuulivat näkymättömästä taivaasta Jumalan äänen, joka sanoi: Olette saavuttaneet kaiken sen, mikä vaadittiin ihmisten valistamiseksi ja ilosanoman välittämiseksi siitä, mikä on tuleva. Olette toimittaneet viestini kansalle, esittäneet Totuuden kutsun ja täyttäneet kaikki velvollisuutenne. Nyt teidän on Kristuksen tavoin annettava henkenne Rakastetun polulla ja kärsittävä kuolema marttyyrina. Ja niin tuo Todellisuuden aurinko ja tuo Opastuksen kuu(45) molemmat laskivat Kristuksen kaltaisina raskaimman uhrauksen taivaanrannan alle ja astuivat taivaan valtakuntaan.
- 148 ”Ja vihollistensa nähden.”(46) Toisin sanoen monet heidän vihollisistaan ymmärsivät heidän marttyyrikuolemansa jälkeen heidän asemansa ylevyyden ja heidän hyveidensä erinomaisuuden ja todistivat heidän suuruudestaan ja oivallisista ominaisuuksistaan.
- 149 ”Samalla hetkellä tuli ankara maanjäristys. Kymmenesosa kaupungista sortui, ja järityksessä sai surmansa seitsemäntuhatta ihmistä.”(47) Tämä maanjäristys tapahtui Shírázissa Bábin marttyyrikuoleman jälkeen. Kaupunki joutui sekasortoon, ja monet ihmiset saivat surmansa. Tämän lisäksi suurta hätäannysta aiheuttivat taudit, kolera, ruokapula, nälänhätä, nälkäkuolema ja muut kärsimykset – sen kaltaista hätäannysta ei ollut koskaan ennen nähty.
- 150 ”Muut kauhistuivat ja taipuivat kunnioittamaan taivaan Jumalaa.”(48) Kun Fársin maanjäristys tapahtui, eloonjääneet itkivät ja valittivat yötä päivää ja ylistivät ja rukoilivat Jumalaa. Heidän pelkonsa ja hätäannystensa oli niin suurta, etteivät he öisin saaneet lepoa tai rauhaa.
- 151 ”Toinen voi-huuto on ohi. Mutta kolmas tulee pian.”(49) Ensimmäinen voi-huuto oli Jumalan apostolin, ‘Abdu’lláhin pojan Muḥammadin tuleminen, olkoon rauha Hänen yllään. Toinen voi-huuto oli Bábin, olkoot kunnia ja ylistys Hänen yllään. Kolmas voi-huuto on sotajoukkojen Herran tulon ja luvatus Kauneuden ilmaisemisen suuri päivä. Tämän asian selitys on annettu Hesekielin kolmannessakymmenennessä luvussa, jossa sanotaan: ”Minulle tuli tämä Herran sana: Ihminen, ennusta. Sano: Näin sanoo Herra Jumala: Valittakaa ja huutakaa: Voi sitä päivää! Se päivä on lähellä, yhä lähempänä on Herran päivä.”(50) On siis ilmeistä, että voi-huudon päivä on Herran päivä, sillä sinä päivänä voivotta saavat piittaamattomat, syntiset ja tietämättömät. Siksi sanotaan: ”Toinen voi-huuto on ohi. Mutta kolmas tulee pian.” Kolmas voi-huuto on Bahá’u’lláhin ilmestymisen päivä, Jumalan päivä, ja se on lähellä Bábin ilmaantumisen päivää.
- 152 ”Seitsemäs enkeli puhalsi torveensa. Taivaassa kajahti monien äänten huuto: Koko maailman kuninkuus on nyt tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellulleen. Hän on hallitseva aina ja ikuisesti.”(51) Tämä enkeli tarkoittaa niitä ihmissieluja, joille on suotu taivaallisia ominaisuuksia ja jotka ovat saaneet enkelten luonteen ja mielenlaadun. Ääntä korotetaan, ja jumalallisen ilmaisijan ilmestymistä julistetaan ja sitä kuulutetaan kaikkialla. Tehdään tietäväksi, että tämä päivä on sotajoukkojen Herran tuleminen päivä ja että tämä uskontojärjestelmä on jumalallisen kaitselmuksen armelias uskontojärjestelmä. Kaikissa pyhissä kirjoissa ja kirjoituksissa on luvattu ja niihin on

kirjattu, että tänä Jumalan päivänä pannaan toimeen Hänen jumalallinen ja henkinen yliherruutensa, maailma uudistetaan, luomakunnan ruumiiseen puhalletaan uusi henki, jumalallinen kevät aika koittaa, armon pilvistä sataa, totuuden aurinko loistaa, elämää antava tuulenvire puhalttaa: Ihmiskunnan maailma puetaan uuteen vaatteeseen, maisesta maailmasta tulee korkeimman paratiisin kaltainen, ihmiskunta saa valistusta, sota, eripura, kiistely ja kamppailu katoavat, totuudellisuus, suoraselkäisyys, rauha ja hurskaus vallitsevat, rakkaus, sopusointu ja yhteisymmärrys leviävät koko maailmaan ja Jumala hallitsee iankaikkisesti – toisin sanoen henkinen ja iankaikkinen yliherruus pannaan toimeen. Tällainen on Jumalan päivä. Sillä kaikki tulleet ja menneet päivät ovat olleet Aabrahamin, Mooseksen, Kristuksen tai muiden profeettojen päiviä, mutta tämä päivä on Jumalan päivä, sillä Totuuden aurinko tulee loistamaan silloin rajattoman voimallisesti ja säteilevästi.

- 153 ”Silloin ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat Jumalan edessä valtaistuimillaan, lankesivat kasvoilleen ja osoittivat Jumalalle kunnioitustaan sanoen: Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, sinua, joka olet ja joka olit! Sinä panit liikkeelle suuren voimasi ja otit käsiisi kuninkuuden.”⁽⁵²⁾ Jokaisessa uskontojärjestelmässä on ollut kaksitoista valittua: Joosefin aikaan oli kaksitoista veljeä, Mooseksen aikaan oli kaksitoista heimojen johtajaa, Kristuksen aikaan oli kaksitoista opetuslasta ja Muhammadin aikaan oli kaksitoista imaamia. Mutta tässä loistavassa ilmoituksessa on kaksikymmentäneljä tällaista sielua, kaksinkertainen määrä kaikkiin muihin verrattuna, sillä tätä sen suuruus vaatii.⁽⁵³⁾ Nämä pyhät sielut ovat saaneet paikan Jumalan luona valtaistuimillaan, mikä tarkoittaa sitä, että he hallitsevat ikuisesti.
- 154 Vaikka nämä kaksikymmentäneljä loistavaa sielua ovatkin asettuneet ikuisen yliherruuden valtaistuimelle, he kuitenkin kumartavat palvoen ja ovat nöyriä ja alistuvia kohdatessaan tuon Jumalan ilmaisijan koko maailmalle ja sanovat: ”Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, sinua, joka olet ja joka olit! Sinä panit liikkeelle suuren voimasi ja otit käsiisi kuninkuuden.” Toisin sanoen Sinä julistat kaikki opetuksesi, kokoat siimekseesi kaikki ihmiset maan päällä ja tuot kaikki ihmiset yhden ja ainoan pyhätön katoksen alle. Ja vaikka yliherruus on aina kuulunut Jumalalle ja Hän on aina ollut ja on ikuisesti oleva korkein Hallitsija, tässä tapauksessa viitataan siihen yliherruuteen, joka on Hänen Itsensä ilmaisijalla, joka julistaa sellaiset lait ja opetukset, jotka ovat itsessään ihmiskunnan maailman henki ja ikuisen elämän syy. Tämä Jumalan yleismaailmallinen ilmaisija alistaa maailman henkisen voiman, ei sodan ja taistelun avulla. Hän saa maailman järjestykseen rauhalla ja sopusoinnolla, ei miekoilla ja keihäillä. Hän vahvistaa tämän jumalallisen yliherruuden aidon rakkauden avulla, ei sotilaallisen voiman avulla. Hän edistää näitä jumalallisia opetuksia ystävällisyyden ja sovun avulla, ei väkivallan ja aseiden avulla. Vaikka nämä maat ja kansat ovat olojensa eroavaisuuden, tapojensa ja luonteensa erilaisuuden sekä uskontojensa ja rotujensa moninaisuuden vuoksi kuin susi ja karitsa, pantteri ja vohla, imeväinen ja kyy, Hän valistaa niitä siten, että ne syleilevät toisiaan, seurustelevat toistensa kanssa ja luottavat toisiinsa. Rotuviha, uskonnollinen kauna ja kansalliset vastakkainasettelut häviävät tyystin, ja kaikki pääsevät täydelliseen toveruuteen ja ehdottomaan sopusointuun Siunatun puun siimeksessä.
- 155 ”Kansat ovat vihan vallassa”, sillä Sinun opetuksesi olivat vastoin muiden kansojen itsekkäitä haluja, ”mutta nyt on sinun vihasi hetki”.⁽⁵⁴⁾ Tämä tarkoittaa sitä, että kaikki kärsivät raskaita menetyksiä jätettyään noudattamatta neuvojasi, kehotuksiasi ja opetuksiasi, jäivät vaille iankaikkista armoa ja olivat pimennossa Totuuden auringon valolta.

- 156 "On tullut kuolleiden tuomion aika," (55) mikä tarkoittaa sitä, että on tullut aika, jolloin kuolleet – toisin sanoen ne, jotka ovat vailla Jumalan rakkauden henkeä ja osattomia siitä elämästä, joka on pyhä ja ikuinen – tuomitaan oikeudenmukaisesti. Tämä tarkoittaa sitä, että kullekin suodaan kunniaa hänen arvonsa ja kykynsä mukaan ja että paljastetaan täysi totuus siitä, millaisessa alennuksen alhossa he viruvat tässä olemassaolon maailmassa ja miten heidät tulisi todellisuudessa lukea kuolleiden joukkoon.
- 157 "Aika palkita profeetat, sinun palvelijasi, ja kaikki pyhät ja kaikki jotka kunnioittavat sinun nimeäsi, pienet ja suuret." (56) Tämä tarkoittaa sitä, että Sinä valikoit vanhurskaat rajatonta armoasi varten, saat heidät säteilemään taivaallisten tähtien lailla ikiaikaisen kirkkauden taivaanrannan yllä ja autat heitä osoittamaan sellaista käytöstä ja luonnetta, joka valaisee ihmiskunnan maailmaa ja josta tulee ohjauksen väline ja ikuisen elämän lähde jumalallisessa valtakunnassa.
- 158 "On aika tuhota ne, jotka tuhoavat maata." (57) Toisin sanoen Sinä tykkänään alistat piittaamattomat, sillä sokeiden sokeus paljastuu ja näkevien näkökyky tulee ilmiselväksi, erheen puoltajien tietämättömyys ja mielettömyys huomataan ja oikeaan johdatettujen tietämys ja viisaus paljastuu, ja näin tuhoajat tuhotaan.
- 159 "Taivaassa avattiin Jumalan temppeli." (58) Tämä tarkoittaa sitä, että jumalallinen Jerusalemi on ilmestynyt ja kaikkeinpyhin on tullut näkyväksi. Niiden keskuudessa, joilla on todellista tietämystä, kaikkeinpyhin viittaa Jumalan uskonnon ydinolemukseen ja Hänen todellisiin opetuksiinsa, jotka ovat pysyneet muuttumattomina kaikkien profeettallisten uskontojärjestelmien ajan, kuten aiemmin selitettiin, kun taas Jerusalemi käsittää Jumalan uskonnon todellisuuden, joka on kaikkeinpyhin, sekä kaikki lait, ihmisten väliset suhteet, rituaalit ja aineelliset määräykset, jotka muodostavat tämän kaupungin. Siksi sitä kutsutaan taivaalliseksi Jerusalemiiksi. Lyhyesti sanottuna Totuuden auringon uskontojärjestelmän aikana Jumalan valot loistavat rajattoman kirkkaasti, ja siten jumalallisten opetusten sisin olemus toteutuu olevaisuuden maailmassa, tietämättömyyden ja mielettömyyden pimeys hälvenee, maailma muuttuu toiseksi maailmaksi, henkinen valaistuminen tavoittaa kaikki, ja siten kaikkeinpyhin ilmestyy.
- 160 "Taivaassa avattiin Jumalan temppeli." (59) Tämä tarkoittaa myös sitä, että näiden jumalallisten opetusten levittämisen, näiden taivaallisten mysteerien paljastamisen ja Totuuden auringon sarastuksen kautta edistyneen ja kehityksen portit avautuvat selkoselälleen joka suunnassa ja taivaallisten siunausten ja antien merkit ilmaistaan.
- 161 "Niin että temppelissä oleva liitonarkku voitiin nähdä." (60) Tämä tarkoittaa sitä, että Hänen liittonsa kirja ilmestyy Hänen Jerusalemiinsa, testamentin muistio tallennetaan ja liiton ja testamentin merkitys tulee selväksi. Jumalan kutsu kaikkii kautta itämaiden ja länsimaiden, ja Jumalan asian maine kiirii kaikkialle maailmaan. Liiton rikkojat nöyryytetään ja alennetaan, ja uskolliset pääsevät kunniaan ja autuuteen, sillä he pitävät kiinni Liiton kirjasta ja ovat lujia ja horjumattomia testamentin polulla.
- 162 "Salamat leimusivat, ukkonen jylisi, maa järähteli ja raemyrsky riehui." (61) Tämä tarkoittaa sitä, että Liiton kirjan ilmaantumisen jälkeen tulee suuri myrsky, jumalallisen vihan ja raivon salama leimahtaa, liiton rikkomisen ukkonen jyrähtää, epäilyksen tärähtely ravistelee maata, piinan rakeet satavat liiton rikkojien päälle, ja ne, jotka väittävät uskovansa, joutuvat kokemaan koettelemuksia ja

vastoinkäymisiä.

12 Jesajan kirjan yhdenkantoista luvun selitys

- 163 Jesajan kirjan jakeissa 11:1–9 sanotaan: ”Iisain kannosta nousee verso, vesa puhkeaa sen juuresta ja kantaa hedelmää. Hänen ylleen laskeutuu Herran henki, viisauden ja ymmärryksen henki, taidon ja voiman henki, totuuden tuntemisen ja Herran pelon henki: hänen ilonsa on totella Herraa. Hän ei tuomitse silmämitalla eikä jaa oikeutta korvakuulolta vaan antaa heikoille oikean tuomion ja ajaa vakaasti maan köyhien asiaa. Hän lyö väkivaltaista sanansa sauvalla ja surmaa huultensa henkäyksellä väärintekijän. Vanhurskaus on hänellä varustuksena ja uskollisuus vyönä hänen uumillaan. Silloin susi kulkee karitsan kanssa ja pantteri laskeutuu levolle vohlan viereen, vasikka ja leijonanpentu syövät yhdessä ja pikkupoika on niiden paimenena. Lehmä ja emokarhu käyvät yhdessä laitumella, yhdessä laskeutuvat levolle niiden vasikat ja pennut, ja leijona syö heinää kuin härkä. Ja imeväinen leikkii kyyn kolon äärellä, vastikään vieroitettu lapsi kurottaa kättään kohti myrkkykäärmeen luolaa. Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan.”
- 164 Tämä ”vesa puhkeaa sen juuresta” voisi näyttää koskevan Kristusta, sillä Joosef oli Daavidin isän Iisain jälkeläinen. Koska Kristus oli kuitenkin syntynyt jumalallisen hengen kautta, Hän kutsui itseään Jumalan pojaksi. Jos näin ei olisi ollut, tämä kohta olisi todellakin voinut tarkoittaa Häntä. Lisäksi ne tapahtumat, joiden sanotaan tapahtuvan tuon vesan päivinä, jos ne tulkitaan vertauskuvallisesti, toteutuivat vain osittain, ja jos ne ymmärretään kirjaimellisesti, jäivät täysin ja kokonaan toteutumatta Kristuksen päivinä.
- 165 Voisimme esimerkiksi sanoa, että pantteri ja vohla, leijona ja vasikka, imeväinen ja kyy edustavat maailman eri maita, vihamielisiä kansoja ja kiisteleviä sukukuntia, jotka vastakohtaisuudessaan ja vihamielisyydessään olivat samanlaisia kuin susi ja karitsa ja jotka messiaanisen hengen tuulahdusten avulla saivat ottaa vastaan ykseyden ja toveruuden hengen, herätettiin eloon ja olivat toiset toisiinsa läheisessä yhteydessä. Mutta tässä lausumassa mainittu ehto ”Kukaan ei tee pahaa, ei tuota turmiota minun pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta niin kuin meri on vettä tulvillaan” ei toteutunut Kristuksen uskontojärjestelmän aikana. Sillä vielä tänäkin päivänä maailmassa on erilaisia vihamielisiä ja riitaisia kansakuntia: Vain harvat hyväksyvät Israelin Jumalan, ja useimmat ovat vailla Jumalan tuntemusta. Samoin maailmanrauhaa ei solmittu Kristuksen tultua. Toisin sanoen rauha ja hyvinvointi eivät toteutuneet vihamielisten ja riitaisten kansakuntien keskuudessa, kiistoja ja selkkauksia ei ratkaistu eikä sopusointua ja vilpittömyyttä saavutettu. Niinpä jopa kristittyjen kansojen keskuudessa vallitsee vielä tänäkin päivänä ankaraa kaunaa, vihaa ja ristiriitoja.
- 166 Mutta nämä säkeet sopivat sanasta sanaan Bahá’u’lláhiin. Lisäksi tässä suurenmoisessa uskontojärjestelmässä tästä maailmasta tulee uusi maailma, ja ihmiskunnan maailmaa somistaa täydellinen tyyneys ja kauneus. Kiistat, riidat ja verenvuodatus väistyvät rauhan, vilpittömyyden ja sopusoinnun tieltä. Maiden, kansojen, sukukuntien ja valtioiden keskuudessa vallitsee rakkaus ja ystävyys, ja yhteistyö ja läheinen yhteenkuuluvaisuus saadaan päättäväisesti aikaan. Lopulta sota kielletään kokonaan, ja kun Kaikkein pyhimmän kirjan lait saatetaan voimaan, erimielisyydet ja riidat ratkaistaan täysin oikeudenmukaisesti valtioiden ja kansojen yleismaailmallisessa tuomioistuimessa

ja kaikki mahdollisesti esiin nousevat ongelmat ratkaistaan. Maailman viidestä maanosasta tulee kuin yksi maanosa, sen moninaisista kansakunnista tulee yksi kansakunta, maapallosta tulee yksi kotimaa ja ihmisrodusta tulee yksi kansa. Maat tulevat olemaan niin läheisessä yhteydessä toisiinsa ja kansat ja valtiot niin toisiinsa kytkeytyneitä ja yhdistyneitä, että ihmisrodusta tulee kuin yksi perhe ja sukukunta. Taivaallisen rakkauden valo loistaa, ja vihan ja kaunan synkkä pimeys hävinee mahdollisimman vähäiseksi. Maailmanrauha kohottaa suojakatojensa luomakunnan sisimpään sydämeen, ja siunattu Elämän puu kasvaa ja kukoistaa niin, että se levittää suojaavan siimeksensä itämaiden ja länsimaiden ylle. Vahvat ja heikot, rikkaat ja köyhät, kiistelevät sukukunnat ja vihamieliset valtiot – jotka ovat kuin susi ja karitsa, pantteri ja vohla, leijona ja vasikka – kohtelevat toisiaan rajattoman rakastavasti, sopuisasti, oikeudenmukaisesti ja tasapuolisesti. Maa täyttyy tiedosta ja valistuksesta, luomakunnan todellisuudesta ja mysteereistä sekä Jumalan tuntemisesta.

- 167 Nyt, tänä loistavana aikana, Bahá'u'lláh in vuosisatana, miettikää, kuinka pitkälle tieto ja valistus ovat edenneet, kuinka täydellisesti luomakunnan salaisuudet on paljastettu ja kuinka moniin suuriin hankkeisiin on ryhdytty ja kuinka ne moninkertaistuvat päivä päivältä! Pian aineellinen tieto ja valistus sekä henkinen tieto edistyvät niin suuresti ja tuovat esiin sellaisia ihmeitä, että ne häikäisevät kaikki ne näkevät ja paljastavat Jesajan jakeen täyden merkityksen: ”sillä maa on täynnä Herran tuntemusta”.
- 168 Ottakaa huomioon myös se, että Bahá'u'lláh in tulon jälkeisenä lyhyenä ajanjaksona ihmisiä kaikista kansoista, sukukunnista ja roduista on tullut tämän asian siimekseen. Kristityt, juutalaiset, zarathustralaiset, hindut, buddhalaiset ja persialaiset seurustelevat keskenään täysin rakastavasti ja toverillisesti, ikään kuin he olisivat tuhannen vuoden ajan kuuluneet samaan sukuun ja perheeseen – tosiaankin aivan kuin he olisivat isiä ja poikia, äitejä ja tyttäriä, sisaria ja veljiä. Tämä on yksi suden ja karitsan, pantterin ja vohlan sekä leijonan ja vasikan välisen toveruuden merkityksistä.
- 169 Yksi niistä suurista tapahtumista, joiden on määrä toteutua tuon Verrattoman oksan ilmaantumisen päivänä, on Jumalan lipun nostaminen liehumaan kaikkien kansojen keskuudessa. Tällä tarkoitetaan sitä, että kaikki kansat ja sukukunnat kootaan yhteen ja turvaan tämän jumalallisen lipun alle, joka ei ole mikään muu kuin itsensä Herran oksa, ja niistä tulee yksi ainoa kansakunta. Uskonnolliset ja tunnustukselliset vastakkainasettelut, rotujen ja kansojen välinen vihamielisyys ja maiden väliset erimielisyydet katoavat. Kaikki ihmiset tunnustavat yhtä uskontoa, heillä on yksi yhteinen usko, he sulautuvat yhdeksi roduksi ja tulevat yhdeksi kansaksi. Kaikki asustavat yhdessä yhteisessä isänmaassa, joka on juuri tämä maapallo.⁽⁶²⁾ Kaikkien maiden välillä vallitsee maailmanlaajuinen rauha ja sopusointu. Tuo verraton Oksa kokoo koko Israelin yhteen. Toisin sanoen Hänen uskontojärjestelmänsä aikana Israel kootaan Pyhään maahan ja juutalainen kansa, joka on nyt hajallaan idän ja lännen mailla, pohjoisen ja etelän mailla, kootaan yhteen.
- 170 Huomatkaa siis, että nämä tapahtumat eivät olleet kristillisen uskontojärjestelmän aikaisia, sillä maailman maat eivät liittyneet yhteen tuon yhden ainoan lipun – jumalallisen Oksan – alle, mutta sotajoukkojen Herran uskontojärjestelmän aikana kaikki maat ja kansat astuvat Hänen siimekseensä. Samoin hajallaan eri puolilla maailmaa olevaa Israelia ei koottu yhteen Pyhään maahan kristillisen uskontojärjestelmän aikana, mutta Bahá'u'lláh in uskontojärjestelmän alussa tämä kaikissa profeettojen kirjoissa selvästi lausuttu jumalallinen lupaus on alkanut toteutua. Katsokaa, kuinka maailman kaikista kolkista juutalaista väkeä tulee Pyhään maahan, he hankkivat kyllä ja maita

asuttavikseen ja tulevat lukuisammiksi päivä päivältä siinä määrin, että koko Palestiinasta on tulossa heidän kotiseutunsa.

13 Ilmestyskirjan kahdennentoista luvun selitys

- 171 Aiemmin selitimme, että pyhissä kirjoituksissa pyhällä kaupungilla tai jumalallisella Jerusalemissa tarkoitetaan useimmiten Jumalan uskontoa, jota on toisinaan verrattu morsiameen, kutsuttu Jerusalemiaksi tai kuvailtu uudeksi taivaaksi ja uudeksi maaksi. Näin ollen Ilmestyskirjan luvussa 21 sanotaan: ”Minä näin uuden taivaan ja uuden maan. Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää. Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten. Ja minä kuulin valtaistuimen luota voimakkaan äänen, joka sanoi: Katso, Jumalan asuinsija ihmisten keskellä! Hän asuu heidän luonaan, ja heistä tulee Hänen kansansa. Jumala itse on heidän luonaan.”⁽⁶³⁾
- 172 Huomatkaa, kuinka yksiselitteisesti ”ensimmäinen taivas” ja ”ensimmäinen maa” viittaavat entisen uskonnon ulkonaisiin piirteisiin. Sillä sanotaan, että ”Ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta ollut enää.” Toisin sanoen maa on viimeisen tuomion näyttämö, ja tällä näyttämöllä ei ole enää merta, mikä tarkoittaa sitä, että Jumalan laki ja opetukset ovat levinneet kaikkialle maailmaan, koko ihmiskunta on hyväksynyt Hänen asiansa ja maailma on kokonaan uskoviensa kansoittama. Näin ollen merta ei enää ole, sillä ihminen asuu kiinteällä maalla eikä meressä. Toisin sanoen tuossa uskontojärjestelmässä tuon uskonnon vaikutuspiiri käsittää kaiken maan, jonka päällä ihminen on kulkenut, ja se perustetaan kovalle maaperälle, jolla askeleet eivät horju.
- 173 Samoin Jumalan uskonto kuvataan pyhäksi kaupungiksi tai uudeksi Jerusalemiaksi. On selvää, että taivaasta laskeutuva uusi Jerusalem ei ole kaupunki, joka on kiveä ja kalkkia, tiiltä ja laastia, vaan se on pikemminkin Jumalan uskonto, joka laskeutuu taivaasta ja joka kuvataan uudeksi. On nimittäin ilmiselvää, että kivistä ja laastista rakennettu Jerusalem ei laskeudu taivaasta eikä sitä uudisteta, vaan Jumalan uskonto on se, joka uudistetaan.
- 174 Lisäksi Jumalan uskontoa verrataan sulhasta varten kauniiksi laitettuun morsiameen, niin kuin on sanottu Ilmestyskirjan luvussa 21: ”Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota juhla-asuisena, niin kuin morsian, joka on kaunistettu sulhasta varten.”⁽⁶⁴⁾ Ja luvussa 12 on sanottu: ”Taivaalla näkyi suuri tunnusmerkki: nainen, jolla oli pukunaan aurinko, kuu jalkojen alla ja pään päällä seppeleenä kaksitoista tähteä.” Tämä nainen on se morsian, Jumalan uskonto, joka laskeutui Muhamman päälle. Aurinko, johon hänet oli vaatetettu, ja kuu, joka oli hänen jalkojensa alla, ovat kaksi tuon uskonnon suojassa olevaa valtakuntaa, Persian ja Osmanien, sillä Persian tunnus on aurinko ja Osmanien valtakunnan tunnus on kuunsirppi. Aurinko ja kuu viittaavat siis kahteen maahan, jotka ovat Jumalan uskonnon suojassa. Myöhemmin on sanottu: ”ja pään päällä seppeleenä kaksitoista tähteä.” Nämä kaksitoista tähteä tarkoittavat niitä kahtatoista imaamia, jotka olivat Muhamman uskonnon edistäjiä ja kansakunnan valistajia ja jotka loistivat kuin tähdet ohjauksen taivaalla.
- 175 Sitten on sanottu: ”Hän oli raskaana ja huusi tuskissaan synnytyspolttojen vaivaamana.”⁽⁶⁵⁾ Tämä tarkoittaa sitä, että tämä uskonto joutuu kärsimään suuria vaikeuksia ja saa kestää suurta vaivaa ja murhetta, kunnes siitä syntyy täydellinen vesa – toisin sanoen, kunnes seuraava ja luvattu ilmaisija,

- joka on täydellinen vesa, saa varttua tämän uskonnon helmassa, joka on kuin hänen äitinsä. Tällä vesalla tarkoitetaan Bábia, Alkupistettä, joka toden totta sai alkunsa Muḥammadin uskonnosta. Toisin sanoen se pyhä Todellisuus, joka oli Jumalan uskonnon – sen äidin – lapsi ja tulos ja joka oli sen Luvattu, syntyi tuon uskonnon taivaallisessa valtakunnassa mutta temmattiin Jumalan luo lohikäärmeen herruuden väistämiseksi. 1 260 päivän kuluttua tuo lohikäärme tuhoutui ja ilmaistiin Jumalan uskonnon vesa, Luvattu.
- 176 ”Toinenkin tunnusmerkki näkyi taivaalla: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja kruunu kaikissa seitsemässä päässä. Pyrstöllään se pyyhkäisi pois kolmanneksen taivaan tähdistä ja sinkosi ne maahan.”(66) Tämä lohikäärme edustaa Muḥammadin uskonnon ohjekset itselleen riistäneitä umaijadeja, ja sen seitsemän päätä ja seitsemän kruunua edustavat niitä seitsemää hallintoaluetta ja valtakuntaa, joita he tulivat hallitsemaan: roomalainen hallintoalue Syyriassa, persialaisten, arabien ja egyptiläisten hallintoalueet, Afrikan hallintoalue, joka käsitti Tunisian, Marokon ja Algerian alueet, Andalusian hallintoalue, joka nykyisin on Espanjaa, ja turkkilaisten heimojen hallintoalue Transoksania. Umaijadit saivat valtaansa kaikki nämä hallintoalueet. Kymmenen sarvea tarkoittavat umaijadihallitsijoiden nimiä, sillä ilman toisintoja ne ovat kymmenen valtiasta eli kymmenen päällikön ja hallitsijan nimeä. Ensimmäinen on Abú Sufyán ja viimeinen on Marván. Jotkut nimistä ovat toistuvia, muun muassa kaksi Mu’áviyihia, kolme Yazídia, kaksi Valídia ja kaksi Marvânia. Jos näistä nimistä kuitenkin lasketaan mukaan kukin vain kerran, on niitä yhteensä kymmenen. Nämä Umaijadit – joista ensimmäinen oli Abú Sufyán, Mekan entinen päällikkö ja dynastian perustaja, ja viimeinen oli Marván – tuhosivat kolmanneksen niistä pyhistä ja siunatuista sieluista, jotka polveutuivat Muḥammadin puhtaasta sukujuuresta ja jotka olivat kuin taivaan tähdet.
- 177 ”Lohikäärme asettui synnyttävän naisen eteen nielaistakseen lapsen heti, kun se syntyy.”(67) Tämä nainen on Jumalan uskonto, kuten selitettiin aiemmin. Se, että lohikäärme piti silmällä naista, tarkoittaa sitä, että se odotti valmiina ahmimaan hänen lapsensa heti sen synnyttyä. Lapsi oli luvattu Jumalan ilmaisija, joka oli Muḥammadin uskonnon vesa. Umaijadit olivat aina kärkeäitä saamaan kouriinsa Luvattun, jonka oli määrä ilmestyä Muḥammadin suvusta, jotta he voisivat hävittää ja tuhota Hänet, sillä he pelkäsivät suuresti Hänen tuloaan. Niinpä aina kun he löysivät Muḥammadin jälkeläisen, joka kansan silmissä oli kunnioitettava, he tappoivat hänet.
- 178 ”Nainen synnytti lapsensa, pojan, joka on paimentava maailman kansoja rautaisella sauvalla.”(68) Tämä suurenmoinen poika on Jumalan luvattu ilmaisija, joka sai alkunsa Jumalan uskonnosta ja varttui jumalallisten opetusten helmassa. Rautainen sauva on voiman ja vallan symboli – se ei ole miekka – ja tarkoittaa sitä, että Hän kaitsee kaikkia maan kansoja jumalallisen voimansa ja valtansa avulla. Ja tällä pojalla tarkoitetaan Bábia.
- 179 ”Tämä lapsi temmattiin Jumalan ja Hänen valtaistuimensa luo.”(69) Tämä on ennustus, joka tarkoittaa Bábia, joka yleni Jumalan valtakuntaan Jumalan valtaistuimen ja Hänen yliherruutensa istuimen luo. Ottakaa huomioon, miten tarkoin tämä vastaa sitä, mitä todella tapahtui. ”Nainen pakeni autiomaahan.”(70) Toisin sanoen Jumalan uskonto siirtyi aavikolle, jolla tarkoitetaan Híjázin laajaa aavikkoa ja Arabian niemimaata.
- 180 ”Jumala on sinne valmistanut hänelle turvapaikan,”(71) toisin sanoen Arabian niemimaasta tuli Jumalan uskonnon koti, asuinsija ja polttopiste, ”missä hänestä pidetään huolta tuhat

kaksisataakuusikymmentä päivää.”⁽⁷²⁾ Raamatun sanaston mukaan nämä 1 260 päivää tarkoittavat 1 260 vuotta, kuten selitettiin aiemmin. Täten Jumalan uskontoa vaalittiin 1 260 vuoden ajan Arabian laajalla aavikolla, kunnes Luvattu ilmestyi. Näiden 1 260 vuoden jälkeen tuo uskonto ei enää pätenyt, sillä tuon puun hedelmät olivat tulleet esiin ja tuottaneet tulosta.

- 181 Miettikää, kuinka tarkoin nämä ennustukset vastaavat toisiaan! Ilmestyskirjassa todetaan Luvattun saapuvan neljäkymmenen kahden kuukauden kuluttua. Profeetta Danielin määritelmä on kolme kertaa ja puoli, mikä on myös neljäkymmentäkaksi kuukautta eli 1 260 päivää. Yhdessä toisessa Johanneksen ilmestyksen kohdassa mainitaan suoraan 1 260 päivää, ja Raamatussa todetaan yksiselitteisesti, että jokainen päivä merkitsee yhtä vuotta. Mikään ei voisi olla selvempää kuin tämä ennustusten yhtäpitävyys. Báb ilmestyi vuonna 1 260 hidžran jälkeen kaikkien muslimien noudattaman kalenterin mukaan. Tätä selkeämpiä ennustuksia ei Raamatussa ole yhdestäkään Jumalan ilmaisijasta. Jos ollaan rehellisiä, näiden loistavien sielujen ilmoittamien aikojen välinen yhtäpitävyys on mitä vakuuttavin todiste, eikä sitä voi millään tavoin tulkita mitenkään toisin. Autuaita ovat mieleltään rehelliset, jotka etsivät totuutta.
- 182 Kun oikeudenmukaisuutta ei kuitenkaan ole, ihmiset haastavat, kiistävät ja kieltävät itsestään selvän. He käyttäytyvät samalla lailla kuin Kristuksen aikana fariseukset, jotka kiistivät itsepintaisesti Hänen ja Hänen opetuslastensa esittämät selitykset ja sanat ja jotka ehdoin tahdoin hämärsivät totuutta tietämättömien kansanjoukkojen edessä sanoen: ”Nämä ennustukset eivät koske Jeesusta vaan Luvattua, joka ilmestyy aikanaan toorassa mainittujen ehtojen mukaisesti.” Hän muun muassa olisi kuningas, istuisi Daavidin valtaistuimella, panisi täytöntöön tooran lain, toteuttaisi suurimman oikeudenmukaisuuden ja saisi suden ja karitsan tulemaan yhdessä juomaan samasta vesilähteestä. Ja näin he estivät ihmisiä tuntemasta Kristusta.

14 Aineelliset ja henkiset ajanjaksot

- 183 Tässä aineellisessa maailmassa ajan kulku vaihtelee jaksoittain ja eri paikkojen olot muuttuvat. Vuodenajat seuraavat toinen toistaan, ja ihmiset edistyvät, taantuvat ja kehittyvät. Yhdessä vaiheessa on kevät ja toisessa vaiheessa on syksy. Yhdessä vaiheessa on kesä ja toisessa vaiheessa on talvi.
- 184 Kevätkautena on sadetta tuovia pilviä ja myskintuoksuisia tuulahduksia, elämää antavia tuulenhenkäyksiä ja ihanteellisen leuto sää. Sade lankeaa, aurinko paistaa, elvyttävät tuulet puhaltavat, maailma uudistuu, ja elämän henkäys näyttäytyy niin kasveissa, eläimissä kuin ihmisissäkin. Katoavaiset olennot siirtyvät tilasta toiseen. Kaikki on puettu uuteen asuun: Mustaa maata verhoaa tiheä nurmi, vuoret ja tasangot pukeutuvat smaragdinvihreään kaapuun, puut ovat täynnään lehtiä ja kukannuppuja, puutarhoihin puhkeaa kukkia ja tuoksuvia yrttejä, maailma muuttuu uudeksi maailmaksi, ja koko luomakunta täyttyy uudesta elämästä. Maa, joka oli kuin sieluton ruumis, saa uuden hengen ja ilmentää mitä suurinta kauneutta, suloutta ja viehätystä. Näin kevätaika luo uutta elämää ja herättää uuden hengen.
- 185 Sitten tulee suvi, jolloin lämpö lisääntyy ja kasvu ja kehitys pääsevät täyteen vauhtiin. Elinvoimaisuus saavuttaa huippunsa kasvukunnassa: hedelmät ja laihot kypsyvät, sadonkorjuun aika koittaa, kylvöstä tulee lyhteitä ja talvikuukausia varten varustaudutaan.

- 186 Sitten saapuu säälimätön syksy, jolloin purevat myrskytuulet puhaltavat, raa'at tuulet tuivertavat ja koittaa nälän ja puutteen aika. Kaikki kuihtuu, miellyttävät tuulahdukset muuttuvat tuimiksi ja hyytäviksi, kevään tuulahdukset vaihtuvat syksyn tuulenpuuskiksi, aiemmin vihreät ja vehreät puut kuihtuvat paljaksi, kukat ja yrtit katoavat murheissaan ja hurmaavista puutarhoista tulee ankeita multakasoja.
- 187 Sitten seuraa talvikausi, jolloin kylmät puhurit puhkuvat ja nousee myrskyjä. Tuiskuaa lunta ja myrskyä, sataa rakeita ja vettä, ukkonen jyrisee ja salamoii, ja turtumus ja horros saavat vallan. Kasvit ovat kuolleen kaltaisia, ja eläimet nääntyvät ja riutuvat.
- 188 Kun tämä vaihe on saavutettu, elinvoimaa antava kevätaika palaa jälleen ja uusi vuodenkierto käynnistyy. Kevät, tulvillaan eläväisyyttä ja suosiollisuutta, pystyttää paviljonkinsa suuruutensa ja majesteettisuutensa täydessä voimassa vuorille ja tasangoille. Jälleen kerran luotujen olentojen temppelit heräävät henkiin ja ehdonalaisten olentojen luominen uusiutuu. Elävät olennot kasvavat ja kehittyvät, pellot ja tasangot muuttuvat vihreiksi ja vehreiksi, puut puhkeavat kukkaan, ja viime vuoden kevät palaa jälleen kerran kaikessa mahtavuudessaan ja loistossaan. Minkään olemassaolo on väistämättä aina riippuvainen näistä kierroista ja jatkuu näiden kiertokulkujen ja peräkkäisyyksien kautta. Tällaisia ovat aineellisen maailman ajanjaksot ja mullistukset.
- 189 Jumalan profeettoihin liittyvät henkiset ajanjaksot etenevät samalla tavoin. Toisin sanoen pyhien ilmaisijoiden saapumisen päivä on henkinen kevätaika. Se on jumalallista loistoa ja taivaallista armoa, se on elämän tuulenvireen henkäys ja totuuden auringon sarastus. Elinvoimaisuus virkoaa, sydämet virkistyvät, sielut jalostuvat, koko olemassaolon maailma herää eloon, ja ihmiset iloitsevat ja edistyvät saavutuksissaan ja oivallisissa ominaisuuksissaan. Kaikkiällä on edistystä, sielut kerääntyvät yhteen ja kuolleet heräävät henkiin – sillä on tullut ylösnousemuksen päivä, kuohunnan ja käymisen aika, ilon ja riemun hetki sekä haltioitumisen ja intoutumisen aika.
- 190 Tämä sielua virkistävä kevät johtaa sitten hedelmällisen kesän tuloon. Jumalan sanaa julistetaan, Hänen lakiansa levitetään ja kaikki saavuttavat täydellisyyden tilan. Taivaallinen pöytä katetaan, pyhyiden tuulahdukset levittävät tuoksunsa itäisiin ja läntisiin maihin, Jumalan opetukset valloittavat koko maailman, sielut saavat kasvatusta, kiitettäviä tuloksia saadaan aikaan, ihmisten maailmassa tapahtuu kaikkialla edistystä, jumalalliset annit sulkevat piiriinsä kaiken ja Totuuden aurinko loistaa taivaallisen valtakunnan taivaanrannan yläpuolella täydessä mahdissaan ja voimallisuudessaan.
- 191 Kun aurinko saavuttaa lakipisteensä, se alkaa aleta, ja tuota henkistä kesäaikaa seuraa syksy. Kasvu ja kehitys pysähtyvät, lempeät tuulet muuttuvat tuhoaviksi puhureiksi ja nälän puutteen aika hävittää puutarhojen, peltujen ja lehvästöjen elinvoiman ja kauneuden. Toisin sanoen henkinen tenho katoaa, jumalalliset ominaisuudet rappeutuvat, sydämen säteilevyys himmenee, sielujen henkisyys latistuu, hyveistä tulee paheita eikä pyhyyttä ja puhtautta enää ole. Jumalan laista ei jää jäljelle muuta kuin nimi ja jumalallisista opetuksista jää pelkkä ulkonainen muoto. Jumalan uskonnon perustukset tuhoutuvat ja häviävät, ja niiden tilalle tulevat pelkät tavat ja perinteet, syntyy epäsopea ja lujuus muuttuu hämmennykseksi. Mielet näivettyvät, sydämet surkastuvat ja sielut nääntyvät.
- 192 Saapuu talvi – toisin sanoen tietämättömyyden ja epätietoisuuden kolkkaus sulkee sisäänsä maailman ja vallalla on hillittömien ja itsekkäiden halujen pimeys. Tästä seuraa välinpitämättömyyttä ja

- uhmakkuutta, velttoutta ja typeryyttä, alhaisuutta ja eläimellisiä ominaisuuksia, kylmäkiskoisuutta ja kivenkaltaista turtumusta, aivan kuten talvella, jolloin maapallo jää vaille auringon säteiden vaikutusta ja muuttuu autioksi ja elottomaksi. Kun mielen ja ajatusten valtakunta on saavuttanut tämän vaiheen, jäljelle ei jää muuta kuin päättymätön kuolema ja loputon olemattomuus.
- 193 Kun talvikausi on kuitenkin tullut päätökseensä, henkinen kevätaika palaa jälleen ja uusi ajanjakso paljastaa loistonsa. Hengen tuulet puhaltavat, säteilevä aamu koittaa, sade lankeaa maahan Armeliaan pilvistä, Totuuden auringon säteet loistavat, ja olevaisuuden maailma saa uuden elämän ja pukeutuu suurenmoiseen kaapuun. Kaikki edellisen kevään merkit ja annit ja ehkä vielä niitä suuremmatkin ilmestyvät uudelleen tänä uutena vuodenaikana.
- 194 Totuuden auringon henkiset ajanjaksot ovat fyysisen auringon ajanjaksojen tavoin jatkuvassa liikkeessä ja uudistuvat. Totuuden aurinkoa voi verrata aineelliseen aurinkoon, joka nousee monesta eri suunnasta. Yhtenä päivänä se nousee kravun ja toisena vaa'an merkistä. Yhtenä päivänä sen säteet loistavat vesimiehen merkistä ja toisena oinaan merkistä. Silti on vain yksi aurinko ja yksi ainoa todellisuus. Todellisen tiedon haltijat ovat auringon rakastajia eivätkä kiintyneitä sen sarastuskohtiin. Ne, joilla on syvällistä ymmärrystä, etsivät itse totuutta eivätkä sen edustajia ja ilmenemismuotoja. Niinpä he kumartuvat palvoen auringon edessä, tuleepa se esiin mistä tahansa merkistä ja minkä tahansa taivaanrannan yläpuolella, ja etsivät totuutta keneltä tahansa pyhitetyltä sielulta, joka voi sen ilmaista. Tällaiset ihmiset löytävät vääjäämättä totuuden, eikä jumalallisen taivaanvahvuuden auringon valo jää heiltä kätketyksi. Siten sen säteiden rakastaja ja sen valon etsijä kääntyy aina kohti aurinkoa, loisti se sitten oinaan merkeistä tai soi armonsa kravun merkistä tai loi säteitään kaksosten merkistä.
- 195 Mutta tyhmit ja tietämättömät ovat ihastuneet eläinradan merkkeihin ja hurmaantuneet aamunkoiton sarastuskohtiin eivätkä itse aurinkoon. Kun aurinko oli kravussa, he kääntyivät sitä kohti, mutta kun se siirtyi vaakaan, he yhä kiinnittivät katseensa edelliseen merkkiin ja pitivät lujasti kiinni siitä, ja näin he riistivät itseltään auringon säteet sen siirryttyä toiseen kohtaan. Niin muodoin Totuuden aurinko vuodatti aikoinaan säteitään Aabrahamin merkistä, ja myöhemmin se sarasti Mooseksen merkin yläpuolella valaisten taivaanrannan. Vielä myöhemmin se loisti erittäin voimakkaana, hehkuvana ja säteilevänä Kristuksen merkistä. Totuutta etsivät palvoivat sitä kaikkialla, missä sen näkivät, mutta ne, jotka olivat kiintyneitä Aabrahamiin, jäivät siitä paitsi, kun tuo aurinko sitten loi säteensä Siinain ylle valaisten Mooseksen todellisuuden. Ja niiltä, jotka takertuivat Moosekseen, kun Totuuden aurinko aikoinaan vuodatti taivaallista säteilyään täydessä loistossaan Kristuksen kohdalla, jäi se niin ikään kätketyksi, ja niin jatkui vain.
- 196 Siksi on etsittävä totuutta, tultava hurmaantuneeksi ja haltioituneeksi jokaisesta pyhitetystä sielusta, jolta sen löytää, ja tultava täysin viehättyneeksi Jumalan vuodattamasta armosta. Yöperhon lailla on rakastettava valoa, missä tahansa lampussa se loistaakin, ja satakielen lailla on ihastuttava ruusuun, missä tahansa lehvästössä se kukkiikin.
- 197 Jos aurinko nousisi lännestä, se olisi silti aurinko. Auringon nousu voi tapahtua missä tahansa kohdassa, mutta se on silti aurinko. Ei pidä ajatella, että sen ilmaantuminen olisi rajoittunut yhteen ainoaan kohtaan ja että se olisi evätty muilta kohdilta. Ei pidä sokaistua siitä, että se nousee idästä, eikä länttä tule pitää sen laskemisen ja alenemisen paikkana. On etsittävä Jumalan moninaista armoa, tavoiteltava jumalallisia säteitä ja hurmaannuttava ja haltioituttava kaikesta todella olevasta, jossa ne

ovat selvästi ja näkyvästi havaittavissa. Ajatelkaa, että jos juutalaiset eivät olisi takertuneet Mooseksen taivaanrantaan vaan kiinnittäneet katseensa Totuuden aurinkoon, he olisivat epäilemättä nähneet tuon Auringon loistavan täydessä jumalallisessa loistossaan siinä todellisessa sarastuskohdassa, joka oli Kristus. Mutta voi ei, tuhat kertaa voi ei! He takertuivat Mooseksen nimeen ja epäsivät itseltään tuon yliveraisen armon ja taivaallisen loiston.

15 Todellinen onnellisuus

- 198 Jokaisen olemassa olevan asian kunniakkuus ja ylevyys ovat riippuvaisia tietyistä tekijöistä ja ehdoista.
- 199 Maan erinomaisuus, kauneus ja oivallisuus muodostuu siitä, että vuolaasti lankeavien kevätsateiden ansiosta se muuttuu vihreäksi ja vehreäksi, että kasvit puhkeavat esiin, että kukat ja yrtit kasvavat, että kukkivat puut tuottavat runsaan sadon ja kantavat tuoreita ja mehukkaita hedelmiä, että puutarhat ovat kukkeimmillaan, että niityt ovat rehevimmillään, että tasangot ja vuoret peittyvät smaragdinvihreään kaapuun ja että pellot ja lehdot, kylät ja kaupungit ovat kauneimmillaan. Tämä on kivennäismaailman onnellisuutta.
- 200 Kasvimaailman ylevyyden ja oivallisuuden huippu on siinä, että puu seisoo korkeudessaan raikkaan veden äärellä, että lempeä tuulenvire puhalttaa ja aurinko suo sille lämpöään, että puutarhuri hoivaa sitä ja että päivä päivältä se kasvaa ja kantaa hedelmää. Mutta sen todellinen onnellisuus piilee etenemisessä eläin- ja ihmismaailmaan korvaamaan sen, mikä on kulutettu eläinten ja ihmisten ruumiista.
- 201 Eläinmaailman ylevyys on siinä, että on oivalliset jäsenet, elimet ja voimat ja että kaikki tarpeet on tyydytetty. Tämä on sen loiston, kunniakkuuden ja ylevyyden huippu. Niinpä eläimen suurin onnellisuus on peräisin vihreästä ja vehreästä niitystä, makeinta vettä virtaavasta purosta ja elämää täynnä olevasta metsästä. Jos nämä asiat ovat saatavilla, eläimelle ei voi kuvitella suurempaa onnellisuutta. Jos esimerkiksi lintu rakentaisi pesänsä vihreään ja vehreään metsään, suotuisalle korkeudelle, mahtavan puun uljaalle oksalle ja jos sillä olisi käytettävissään kaikki sen tarvitsemat siemenet ja vesi, se olisi sille ihanteellista onnellisuutta.
- 202 Mutta eläimelle todellinen onnellisuus on siirtymistä eläinmaailmasta ihmismaailmaan, kuten mikroskooppiset oliot, jotka ilman ja veden kautta pääsevät ihmisen kehoon, sulautuvat siihen ja korvaavat sen, mikä on kulutettu hänen kehostaan. Tämä on eläinmaailman suurin kunniakkuus ja onnellisuus, eikä sille voi kuvitella tätä suurempaa kunniakkuutta.
- 203 Siksi on selvää ja ilmeistä, että tällainen aineellinen huolettomuus, hyvinvointi ja yltäkylläisyys ovat kivennäisten, kasvien ja eläinten onnellisuuden huippu. Eikä mikään aineellisen maailmamme vauraus, menestys, hyvinvointi tai huolettomuus voi vastata linnun vaurautta, sillä sen asuinalueena on kaikki tasankojen ja vuorten laajuus, vaurautena ja elantona kaikki siemenet ja sadot sekä omaisuutena kaikki maat, kylät, niityt, laitumet, metsät ja erämaat. Kumpi on nyt rikkaampi – tämä lintu vai vaurain ihminen? Sillä riippumatta siitä, kuinka monta siementä tuo lintu kerää tai antaa pois, sen vauraus ei vähene.

- 204 Silloin on selvää, että ihmisen kunniakkuus ja ylevyys ei voi perustua pelkästään aineelliseen iloon ja maalliseen hyötyyn. Tämä aineellinen onnellisuus on täysin toissijaista, kun taas ihmisen ylevyys on ensisijaisesti peräisin sellaisista hyveistä ja saavutuksista, jotka ovat inhimillisen todellisuuden kaunistuksia. Näitä ovat jumalalliset siunaukset, taivaalliset annit, vilpittömät tunteet, Jumalan rakastaminen ja tunteminen, ihmisten kasvattaminen, mielen tekemät havainnot ja tieteen löydöt. Niitä ovat oikeudenmukaisuus ja kohtuullisuus, totuudellisuus ja hyväntahtoisuus, sisäinen rohkeus ja synnynnäinen inhimillisyys, toisten oikeuksien turvaaminen sekä liittojen ja sopimusten loukkaamattomuus. Niitä ovat suoraselkäinen käytös kaikissa tilanteissa, totuuden rakastaminen kaikissa oloissa, kieltäytyminen kaikkien ihmisten hyvän vuoksi, ystävällisyys ja myötätunto kaikkia kansoja kohtaan, kuuliaisuus Jumalan opetuksille, taivaallisen valtakunnan palveleminen, koko ihmiskunnan opastaminen ja kasvatuksen tarjoaminen kaikille roduille ja kansoille. Tämä on ihmismaailman onnellisuutta! Tämä on ihmisen ylevyyttä ehdonalaisessa valtakunnassa! Tämä on ikuista elämää ja taivaallista kunniakkuutta!
- 205 Nämä lahjat eivät kuitenkaan ilmene ihmisen todellisuudessa muutoin kuin taivaallisen ja jumalallisen voiman ja taivaallisten opetusten avulla, sillä ne edellyttävät yliluonnollista voimaa. Häivähdyksiä näistä oivallisista ominaisuuksista saattaa hyvinkin näkyä luonnon maailmassa, mutta ne ovat yhtä ohikiitäviä ja katoavaisia kuin seinälle osuvat auringon säteet.
- 206 Koska laupias Herra on kruunannut ihmisen pään näin sädehtivällä otsakoristeella, meidän on tehtävä kaikkemme, jotta sen kirkkaina loistavat jalokivet luovat valoaan koko maailmaan.

Selitykset

1. Katso esimerkiksi teokset 'Abdu'l-Bahán kirjoituksia, 30.2; *The Promulgation of Universal Peace: Talks Delivered by 'Abdu'l-Bahá during His Visit to the United States and Canada in 1912*, trans. Howard MacNutt (Wilmette, IL: Bahá'í Publishing Trust, 2012), s. 427; *Puheita Pariisissa: 'Abdu'l-Bahán vuonna 1911 pitämiä puheita*, 2.1 ja 28.6.
2. Luku 46, kpl 7.
3. Shoghi Effendi, *God Passes By* (Wilmette, IL: Bahá'í Publishing Trust, 1974, 2012 printing), s. 410.
4. Shoghi Effendin kirjoittamasta 13. maaliskuuta 1923 päivätystä kirjeestä Australaasian bahá'ille.
5. Shoghi Effendin puolesta kirjoitetusta 14. marraskuuta 1940 päivätystä kirjeestä yksityiselle uskovalle.

6. 1. Mooseksen kirja 1:26.
7. Vrt. Johanneksen evankeliumi 6:42.
8. Vrt. Jurjí Zaydán, *Umayyads and ‘Abbásids: Being the Fourth Part of Jurjí Zaydán’s History of Islamic Civilization*, trans. D. S. Margoliouth (London: Darf Publishers, 1987), s. 125–31.
9. ‘Umar.
10. Kopernikus.
11. Qur’án 36:38.
12. Qur’án 36:40.
13. Galileo.
14. ‘Abdu’l-Bahá viittaa Bábiin Hänen arvonimellään Ḥaḍrat-i-A‘lá – Hänen pyhyytensä Ylistetty – mutta Häntä kutsutaan tässä sillä nimellä, jolla hänet tunnetaan lännen maissa.
15. ‘Abdu’l-Bahá viittaa Bahá’u’lláhiin tässä Hänen arvonimellään Jamál-i-Mubáarak (Siunattu kauneus). Häntä kutsutaan myös nimillä Jamál-i-Qidám (Ikiaikainen kauneus) ja Qalam-i-A‘lá (Korkeimman kynä), mutta Hänestä käytetään koko kirjan läpi arvonimeä Bahá’u’lláh, jolla Hänet tunnetaan lännen maissa.
16. Bahá’u’lláh karkotettiin ensin Tīhránista Baghdádiin, sitten Konstantinopoliin (Istanbuliin), sitten Adrianopoliin (Edirneen), ja vuonna 1868 Hänet vangittiin ‘Akkán ”Kaikkein suurimpaan vankilaan”, jonka lähistöllä Hän kuoli vuonna 1892.
17. Kaksi Irakissa sijaitsevaa kaupunkia, joissa on shí‘ah-uskonsuunnan ensimmäisen ja kolmannen imaamin haudat ja jotka ovat tärkeitä pyhiinvaelluskeskuksia.
18. Bahá’u’lláhin ensimmäinen muistio Napoleon III:nnelle ilmaistiin Adrianopolissa (ks. *Epistle to the Son of the Wolf*, trans. Shoghi Effendi [Wilmette, IL: Bahá’í Publishing Trust, 1988, 2001 printing], s. 45), jota Bahá’u’lláh kutsui ”kaukaiseksi vankilaksi”.

19. Vrt. Súriy-i-Haykal (Súrih of the Temple), 138.
20. Syyriassa toimivan Ranskan konsulin poika, joka Nabíl-i-A‘ẓamin mukaan oli Bahá’u’lláhin seuraaja; katso H. M. Balyuzi, *Bahá’u’lláh: The King of Glory* (Oxford: George Ronald, 1980), s. 320.
21. Vrt. Súriy-i-Haykal, 221
22. ”Yá Bahá’u’l-Abhá” (Kaikkein kirkkain tai Kirkkain), Jumalan suurimman nimen toistaminen rukouksena.
23. Bahá’u’lláh.
24. Vrt. *Kitáb-i-Íqán* (Varmuuden kirja), 213.
25. Katso edellä olevat luvut 8–9.
26. Katso Daniel 9:24.
27. Vrt. 4. Mooseksen kirja 14:34; Hesekiel 4:6.
28. Toisin sanoen Muḥammadin vaimo ja tämän serkku Varáqih-ibn-i-Nawfal.
29. Koska Muḥammad aloitti julkisen tehtävänsä kymmenen vuotta ennen hidžraa, tämä päivämäärä vastaa vuotta 1280 hidžran jälkeen eli vuotta 1863 jKr.
30. Ilmestys 11:3.
31. Qur’án 48:8.
32. Ilmestys 11:4.
33. Ilmestys 11:5.

34. Ilmestys 11:6.

35. Ilmestys 11:6.

36. Ilmestys 11:6.

37. Ilmestys 11:7.

38. Ilmestys 11:7.

39. Ilmestys 11:7.

40. Ilmestys 11:8.

41. Ilmestys 11:9.

42. Ilmestys 11:10.

43. Ilmestys 11:11

44. Ilmestys 11:12.

45. Báb ja Quddús.

46. Ilmestys 11:12.

47. Ilmestys 11:13.

48. Ilmestys 11:13.

49. Ilmestys 11:14.

50. Hesekiel 30:1–3.

51. Ilmestys 11:15.

52. Ilmestys 11:16–17.

53. ”Neljästä ja kahdestakymmenestä vanhimmasta: Mestari totesi eräässä muistiossa, että ne ovat Báb, 18 elävän kirjainta ja viisi muuta, jotka tiedettäisiin tulevaisuudessa.” (22. heinäkuuta 1943 päivätystä kirjeestä, joka on kirjoitettu Shoghi Effendin puolesta eräälle yksityiselle uskovalle). ‘Abdu’l-Bahá mainitsi eräässä muistiossa yhden jäljelle jäävistä viidestä olevan Ḥájí Mírzá Muḥammad-Taqí Afnán, Vakílu’d-Dawlih.

54. Ilmestys 11:18.

55. Ilmestys 11:18.

56. Ilmestys 11:18.

57. Ilmestys 11:18.

58. Ilmestys 11:19.

59. Ilmestys 11:19.

60. Ilmestys 11:19.

61. Ilmestys 11:19.

62. Käännös tähän kappaleeseen asti noudattaa Shoghi Effendin tekemää tarkistusta tästä kohdasta, jota on lainattu kirjassa *The World Order of Bahá’u’lláh: Selected Letters* (Wilmette, IL: Bahá’í Publishing Trust, 1991, 2012 printing), s. 204–5, ja *The Promised Day Is Come*, 297. On huomattava, että sana nahál, joka vastaa sanaa ”sauva” ja joka on käännetty sellaiseksi kappaleissa 1–2, on tässä kappaleessa käännetty sanalla ”Oksa”. Molemmissa kohdissa viitataan Bahá’u’lláhiin.

63. Ilmestys 21:1–3.

64. Ilmestys 21:2.

65. Ilmestys 12:2.

66. Ilmestys 12:3–4.

67. Ilmestys 12:4.

68. Ilmestys 12:5.

69. Ilmestys 12:5.

70. Ilmestys 12:6.

71. Ilmestys 12:6.

72. Ilmestys 12:6.